



Paul Cornel Chitic

# Schimbarea la față

piesă în patru părți

PARTEA I

Suferințele trupului

PARTEA a III-a

Utopia

PARTEA a II-a

Repetiție generală —  
greșeală cu greșeală

PARTEA a IV-a

Să ne sfătuim cu Lenin

# Personajele

**MAREȘALUL CORALES** — comandant  
al unui lagăr-penitenciar ambulant  
**SANTIAGO** — comandant al oamenilor  
de ordine  
**MISTER LOLITA MUNDIAL COM-  
PANIA**  
**PRIMUL OM DE ORDINE**  
**AL DOILEA OM DE ORDINE**  
**AL TREILEA OM DE ORDINE**  
**AL PATRULEA OM DE ORDINE**  
**MOMIO CABRON** — leader democrat-  
creștin  
**SEÑORA I**  
**SEÑORA II** — văduvă de general  
asasinat  
**FETELE DE PORTELAN**  
**PRIMUL GLAS DE PORTELAN**  
**AL DOILEA GLAS DE PORTELAN**  
**AL TREILEA GLAS DE PORTELAN**

**PRIMUL NEPOT**  
**AL DOILEA NEPOT**  
**APARICIO** — leader al alianței comu-  
nisto-socialiste  
**MUNCITORUL**  
**AMANDA** — agitatoare comunistă  
**UN CREȘTIN ROȘU**  
**COMPANERO CU MINECA STINGA**  
**ROȘIE**  
**COMPANERO CU ARMA**  
**ALȚI DOI COMPANEROS** de aceeași  
orientare

## POPULAȚIA SCENEI :

**OMUL FĂRĂ BRĂȚE, MINIATUL,**  
**TREI FEMEI-LUMPEN, TREI MAME,**  
**MUNCITORI, TREI INDIOS ȘI O**  
**BĂTRÎNĂ INDIO**

Decor : scenă centrală. Amenajările sumare ale unui lagăr-penitenciar ambulant, pentru deținuți politici. Spectatorii sînt introduși în sala de spectacol numai în grupuri. Oamenii de ordine rup biletele, numără capetele de spectatori, înregistrează numărul, despart grupurile spontane sau perechile și-i repartizează în două convoaie, care sînt minate pe scenă. Pe durata acestor operațiuni, muzica sud-americană din megafoane se întrerupe brusc și o voce anunță :

### O VOCE :

Către noii veniți, invitați  
sau aduși din înalte rațiuni morale,  
vă prevenim,  
nu uitați unde vă aflați :  
într-un lagăr politic ambulant, de reeducare  
a tuturor celor care  
au crezut, au dorit sau  
au susținut  
instaurarea unui guvern popular !  
Este interzis să pactizați  
cu ideea care bîntuiește an de an !  
Nu aveți voie să protestați,  
nu aveți voie să ajutați,  
sub nici o formă, elementele rebele !  
Marxismul pentru noi este un păcat  
și nici un alt păcat nu este mai mare !  
Oricui păcătuiește —  
cu fapta sau cu gîndul,  
oricît se ferește —  
îi vine și lui rîndul !  
Ca atare, în timpul efortului de reeducare,  
nu aveți voie să vă dați  
la comentarii defăimătoare !  
Este interzis să refuzați  
metodele noastre de dezintoxicare !  
Aveți înalta datorie  
să deferiți, să demascați, să acuzați  
orice persoană periculoasă !  
Orice bănuț poate fi acuzat !

### Vă prevenim :

orice încălcare a interdicțiilor,  
orice pactizare —  
a oricui, oricine ar fi —  
atrage după sine consecințele  
în toate privințele.  
Inculpatul va fi pedepsit  
public și sever !  
Vă anunțăm :  
sîntem conștienți  
că nu vă putem îndemna  
să ne aplaudați  
pentru cruciada noastră anticomunistă  
și creștină !  
Într-o lume ademenită de marxism,  
tăcerea nu mai este o vină !  
Moralmente, știm că sîntem susținuți  
printr-o binecuvîntată indiferență  
de toți cei care rămîn surzi și muți  
la valul de proteste generale  
împinse la demență !  
(Cu *jovialitate profesională*.)  
Fiți bineveniți în lagărul nostru !  
(*Scurt intermezzo muzical și reclamă turistică.*  
*Acceasi voce.*)  
Repetăm !  
Către noii veniți, invitați  
sau aduși din înalte rațiuni morale,

(Lumină orbitoare asupra publicului. Din gradene izbucnesc strigăte, plinsete, întrebări oprite brusc de un răpăit de armă. La lumina unui reflector care patrulează peste

gradene, se pot vedea, îngrămădiți sau răspindii, *compaños* însingerați, zdrențăroși; cămăși, haine sint întinse pe frîghii de rufe improvizate.)

# PARTEA I

## Suferințele trupului

*(Oamenii de ordine înconjoară publicul și îl înghesuie în mijlocul scenei.)*

CORALES :

Cine vrea să meargă la W.C.  
să ne anunțe din vreme —  
și aceasta, deoarece  
și voi și noi avem de ce ne teme !  
Sînt două riscuri pe care altcumva  
n-aveți cum le evita !  
Ori puteți fi asasinați  
de către rebelii încă neprinși,  
ori vă vom ucide noi  
pentru că pactizați  
cu cei atinși de morbul marxismului !  
Pentru securitatea fizică a tuturor,  
vă îndemnăm să răriți rîndurile !

OAMENII DE ORDINE *(pătrund printre spectatori și ordonă) :*

Un pas înainte ! Un pas la stînga !  
Un pas înapoi ! Un pas la dreapta !

CORALES :

Sînteți datori  
să stați cu fruntea sus și ochii spre înainte.  
Dați o mîna de ajutor  
să depistăm printre voi, simpli spectatori,  
pe comuniștii, socialiștii, leader-ii sindicali,  
pe extremiștii revoluționari !

OAMENII DE ORDINE *(trec de la un spectator la altul, privindu-le cu insistență fețele, și strigă) :*

Verificat ! Triat ! Confruntat ! Controlat !  
Cercetat !

CORALES :

Eu — ieri, acolo — aiurea  
acum, aici  
și azi-mîine, oriunde  
voi stîmpi comuniștii  
indiferent cine sînt și unde s-or ascunde !  
*(Din public se aude un geamăt.)*

PRIMUL OM DE ORDINE *(către spectatorii din jur) :*

Nu întoarce capul !

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Nu întoarce capul !

*(Cei doi Oameni de ordine înșfacă de brațe pe un Compañero aflat în public, îi răsucesc mîinile la spate, îl ingenunchează și, trăgîndu-l de pîr, îl scot din public.)*

PRIMUL OM DE ORDINE :

Mîinile pe ceafă ! Privirea înainte !

CORALES :

Ați fost avertizați  
că este interzis orice protest !

PRIMUL OM DE ORDINE :

Mulțumiți-vă să ne acuzați  
în tribunalele voastre internaționale —  
că ne ocupăm noi de rest !  
*(Acel Compañero prins în public este adus în fața lui Corales.)*

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Aici nu e loc pentru zbirerie așa-zis umanitare  
care-s de fapt propagandă comunistă,  
care nu intimidează justițiile militare  
și care, pentru noi,  
nu e decît o vorbărie oarecare.  
Adu-l înapoi !

PRIMUL OM DE ORDINE :

Bunul cetățean creștin și democrat  
cu solidaritatea aia internațională are ce face !  
Se șterge cu ea la dos !

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Și tu ești marxist, pui de tîrfă !

COMPAÑERO :

No, señor, nu sînt pui de tîrfă !

AL DOILEA OM DE ORDINE :

De unde ești, lepădătură ?

COMPAÑERO :

Din Macondo, señor.

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Vino mai înapoi !

COMPANERO :

Si, señor.

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Îți bați joc de mine ?

COMPANERO :

No, señor.

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Atunci, fă doi pași, ca la armată !

COMPANERO :

Si, señor.

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Împachetați-l !

*(Ceilalți Oamenii de ordine îl doboară cu lovituri de paturi de armă.)*

Ridicați-l !

*(Oamenii de ordine îl ridică, însingerat.)*

Dacă spui că ești marxist, doar aița pățești.

COMPANERO :

Spuneți adevărul, señor ?

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Mai împachetați-l o dată !

*(Se repetă molestarea.)*

Trebuie să te batem, ca să știe și vecinii  
că oricine se apropie de ideile marxiste  
înseamnă că nu vrea să mai existe !

COMPANERO :

Am înțeles, señor. Am să le spun că am fost  
poreclit marxist.

PRIMUL OM DE ORDINE :

Ați auzit ?

*(Rîsete.)*

Ăsta e marxist !

Întindeți-i pielea pe ziduri !

Întindeți-o bine,

e tânăr,

să nu facă riduri !

*(Ritmice lovituri se abat asupra prizonierului.)*

CORALES :

Noi nu torturăm, nu ucidem și nu terorizăm !

Noi pedepsim !

Nu există zi venită de la Dumnezeu

în care marxistii să nu cheme populațiile la  
lupta de clasă,

să nu semene ură,

să nu distrugă unitatea noastră armonioasă  
și astfel

să pierdem aportul valoros al tuturor locui-  
torilor

al tuturor — de la bogat la plebeu.

AL TREILEA OM DE ORDINE :

Permiteți-mi o întrebare, mareșal Corales...

CORALES :

Răspund cu plăcere

la orice întrebare a presei noastre libere,  
mai ales.

AL TREILEA OM DE ORDINE :

Se poate numi această acțiune  
crimă sau genocid ?

CORALES :

Cînd răspunzi drastic la o rebeliune...

VOCI :

Revoluție !

CORALES :

...nu se numește crimă ! Ar fi și stupid,

întrucît noi facem o

operație de pacificare, o

operație de purificare !

*(Oamenii de ordine scot din gradene un  
Compañero, pe care îl tirăsc pînă în fața  
lui Corales.)*

Există — ați și văzut — procese-fulger legale.

Întîi fi condamnăm pentru trădare

și abia după aceea

fi executăm prin împuşcare.

Elementele acuzate

le recunoaştem fără dificultate,

după tendințe, după vorbe și acțiuni.

*(Oamenii de ordine îl descalță pe Compañero  
și îi smulg haina. Bluza are imprimat chipul  
lui Guevara.)*

Smulgeți-i mutra lui Guevara !

Smulgeți-o cu piele cu tot !

*(Ordinul e executat.)*

Uicideți încă o dată fiara !

Reiau adevăra...

Că îi recunoaştem mai ales după principalul  
păcat,

acela de a fi comunist, revoluționar,

socialist, stîngist, și nu democrat !

*(Către oamenii săi.)*

Executarea !

Nu avem nimic de împărțit

cu cetățeanul apolitic, cu cetățeanul cinstit !

COMPANERO *(înainte de a fi împuşcat,  
strigă) :*

Venceremos !

Vom învinge — vom învinge — vom învin...

CORALES :

Tot ce facem este pentru generațiile viitoare,  
pentru populația pașnică.

OAMENII DE ORDINE *(scandeață) :*

Cît sîntem și vom mai fi

Noi iubim oamenii vii !

CORALES :

Eu — ieri, acolo — aiurea

acum, aici

și azi-mîine, oriunde

voi stîrpi comuniștii

indiferent cine sînt și unde s-or ascunde !

Vreau să scăpăm lumea de dementi,

de credulii fanatizați

prin cîteva cărțuții comuniste care costă  
doi cenți,

și mai ales de ucigașii aflați

în solda comunismului internațional !

Vom curăța lumea de obscurii profeți

ai prosperității capitaliste fără capital,

de comuniști, de socialiști,

de stîngiști, de revoluționari,

de oameni fără Dumnezeu, ziceți-le cum vreți,  
eu tot îi lichidez !

Asupra ordinului nu se revine !

Ca să vă păstrați libertatea

și integritatea corporală,

între voi! bestiiile roșii vor sta de strajă  
aceste grilaje.

*(Oamenii de ordine construiesc un coridor de  
grilaje. Pe coridor sînt tîrîți cîțiva Compa-  
ñeros aduși din gradene.)*

Priviți aceste animale.

Sînt suferinde fiindcă sînt turbate.

Arată astfel intrucit,

din divergențe politice,

își sar unul altuia în gît !

Dovada că se mușcă și se bat între ei —

sînt plini de sînge și le curg bale !

*(Este tîrit un Compañero care se sufocă într-o  
pungă de plastic vîrîtă pe cap și legată la  
briu.)*

Ăsta, zece zile la rînd a strigat  
că vrea să respire în libertate comunistă,  
să-și respire atunci libertatea ideilor,  
dacă insistă !

*(Alt Compañero geme și delirează.)*

Ăsta cîntă.

Să nu vă fie milă, nu e meloman !

L-am prins după ce a tras în noi și ultimul  
cartuș.

Se cățărase pe niște cadavre,  
sus pe morman !

Nu-l putem opri din urlat

și atunci îi punem în cap o căldare ;

să vedem care cîntă mai tare.

*(Lovituri cu paturile armelor în căldare.)*

Scoteți-i din celulă,

e ora de culcare !

După cum se vede, avem grijă de ei !

*(Ordonă.)*

Executarea !

Mai aveți două minute

pînă sună ceasul de liberă trecere.

Duceți-i mai departe.

Un cadavru nu vorbește, e adevărat,  
totuși, pute.

*(Sub lovituri de armă, tîrîți pe jos, Los com-  
pañeros sînt mînați pînă lingă zid. La un  
semn, Oamenii de ordine scandează, isteric, și  
trag asupra deținuților.)*

OAMENII DE ORDINE :

Cît sîntem și vom mai fi

Noi iubim oamenii vii !

*(Scurt sunet de sirenă. Fețele de porțelan  
părăsesc gradenele, de unde au asistat ca  
spectatori, și coboară în scenă. Se plimbă, la  
braț, clevețesc, surid, se salută, își croiesc  
prin public o pîrtie largă, despărțindu-l în  
două.)*

CORALES :

Oricum, pot spune :

fericită

această mulțime, curățită

de elementele de stînga ;

în ultimă instanță,

pot spune :

populația e pe deplin mulțumită

de cînd am dat vacanță

tuturor partidelor politice.

*(Aplauzele Oamenilor de ordine.)*

PRIMUL OM DE ORDINE :

Compadre mareșal,

un suspect — un student  
dibuit că se ascunde printre oamenii de  
treabă !

AL DOILEA OM DE ORDINE :

O mutră suspectă,

señor mareșal,

bănuît ca luptător de guerilă.

PRIMUL OM DE ORDINE :

Cel care-și ține mîinile la spate !

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Cel care-și ține cu mîinile pulpanele hainei !

E bănuît că ar fi marxist.

În public e cîntăreț popular.

CORALES :

Luați-i pe amîndoi,

interogați-i,

cîntărețului zdrobiți-i mîinile

și apoi puneți-l în libertate.

*(Un Om de ordine suflă în fluier. Fețele de  
porțelan încremenesc în poziția în care au  
fost surprinși sau, în învălmășeală, îmbrîn-  
cindu-se, trăgînd unii de alții, se grupează  
în perechi.)*

AL TREILEA OM DE ORDINE *(fluierînd și  
alergînd printre ei, strigă) :*

Nu mai mulți de doi !

Nu mai mulți de doi !

Orice grupare mai mare

este delict de război !

CEL CU MÎINILE LA SPATE :

E o rușine, señor colonel,

să confundați un deputat democrat,

să mă confundați pe mine, cu el !

Protestez ! Protestez ! Protestez !

CORALES :

Dați-i drumul !

*(I se dă drumul celui cu mîinile la spate.  
Oamenii de ordine îl ingenunchează pe cel  
care-și ține pulpanele hainei cu mîinile.)*

PRIMUL OM DE ORDINE :

Știi cine sînt eu ?

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Știi cine sînt eu, marxist împutit ?

PRIMUL OM DE ORDINE :

Sînt cel care o să-ți zdrobească mîinile !

AL DOILEA OM DE ORDINE :

Cu mîinile rupte să-mi cîntî la chitară,

să-ți aud vocea grohăind

lozinka așa barbară !

*(Cu paturile armelor îi sînt zdrobite mîinile.  
Urlet.)*

SEÑORA I *(tipăt isteric) :*

Ay ! Ay-A-yaya !

SEÑORA II :

Linștește-te, scumpa mea !

SEÑORA I :

Dați-mi drumul, la mareșal !

SEÑORA II :

Linștește-te, scumpa mea !

SEÑORA I :

Ei bine, nu-mi pasă,

nu-mi pasă, nu-mi pasă  
de legislația dumitale sănătoasă !

MOMIO :

E o rușine !

Spune-î că-i o rușine

să nu accepto democrația, care...

SEÑORA I :

Ti-am suportat mirosurile dumitale cazone,  
dar nu pot dormi nici o noapte  
de urlete sinistre,  
de răcnete guturale,  
de împușcături, de plînsese...

SEÑORA II :

Liniștește-te, scumpo !

SEÑORA I :

Nu pot dormi,  
de injurături și cadavre  
și mai apoi de atîtea urale !

CORALES :

Señora,  
suferim cu toții !

SEÑORA I :

Privește !

Privește în ce hal am ajuns !

CORALES :

Suferă întregul continent,  
și noi împreună cu el !

SEÑORA I :

Nu-mi pasă,  
adu-ți aminte ce mi-ai promis.

Poftim !

(Răstoarnă o căldare.)

Cu o căldare de bani — cu o căldare ! —  
nu cumperi nici o cană cu lapte.

MOMIO :

Señor mareșal, democrația poate stăvili  
toată catastrofa, într-o singură zi !

SEÑORA I :

Și nu mă întreabă nimeni cît costă  
parfumul franțuzesc  
care să împrăștie năvala de duhoare !  
Te conjur !

Trimite-î pe ăștia la locurile lor !

(Arată spre public.)

Ce caută ăștia aici,  
cu mutrele lor schimbătoare,  
de indignați și acuzatori ! ?  
Vreau vechea și clasică ordine,  
vreau...

CORALES :

Fără multe cuvinte !

SEÑORA I :

Vreau vremurile de dinainte !  
Să ascult concertele de Bach pentru clavicin  
fără să-mi pese  
de starea de asediu și de inflație  
și nici de cei doi revoluționari ascunși la  
vecini.

CORALES :

Fuga marș !

Arestați-i !

SEÑORA I :

N-ai să îndrăznești.

Sînt nepoții dumitale,

pe care i-ai ținut, de nu știu cîte ori,

cîte două zile prin închisori,

pentru că au strigat lozinci la niște de-  
monstrații !

PRIMUL NEPOT :

Tîrfa asta de mătușă  
ne confundă cu cadavrele  
rebelilor îngrămădiți la ușă !

AL DOILEA NEPOT :

Mi-e rușine să spun că mi-ești unchi.

Da, señor mareșal,

(aleargă cu o armă spre gradinele unde se  
află Compañeros arestați)

care nu lași ura mea din rărunchi  
să ucidă rebelii înainte de tribunal.  
(Panică, strigăte, împușcături.)

Dintele marxist trebuie scos afară !

America noastră nu-l suportă !

SEÑORA I :

Auzi ?

Cum vrei să am eu ei liniște în casă ? !

CORALES :

Puneți mîna pe ei !

(Cei doi Nepoți sînt prinși.)

Vă expulzez ! Afară ! Plecați în Europa !

AL DOILEA NEPOT :

Ai să regreti,

cînd îți vor da bătaie de cap

decedații Guevara,

Camillo Torres, Louis de la Puente,

Lobaton,

Yonsosa, Peredo, Allende.

PRIMUL NEPOT :

Și nu uita că pe Juliao încă nu l-ai  
împușcat !

CORALES :

Expulzați-i !

Nu mi-e teamă de morți,

o scot eu la capăt și cu decedații !

SEÑORA I :

Nu-mi pasă, nu-mi pasă, nu-mi pasă  
de legislația dumitale sănătoasă...

PRIMUL NEPOT :

Ei, da ! O să primesc eu ordine de la o  
goarnă cazonă !

AL DOILEA NEPOT :

Acum nu militarul sfiorător,

ci legea noastră de fier ne ordonă !

SEÑORA II :

Încetează, scumpo, ajunge !

CORALES :

Îchideți gura presei neobedient extremistă !

SEÑORA II :

Ce-ai fi vrut să poată face  
împotriva clasei deklasate,  
împotriva sărăcimii spurcate ? !

CORALES :  
Control sever a tot ce apare în ziare și  
reviste !

(Către Señora II.)  
Vorbii !

SEÑORA II :  
Sînt înspăimîntată, seînor !  
Fetelor,  
am avut un vis înfricoșător !  
Cînd tot așa, tot aici,  
mă plimbam, și voi la fel,  
și cadavrele multe  
colo, și colo...

CORALES :  
Pe scurt, ce doriți ?

SEÑORA II :  
Sîi dumneata, mareașale !  
Era și el,  
în mînă cu aceeași superbă coadă de bici.

CORALES :  
Încetează, seînora !

SEÑORA II :  
Chiar așa ai strigat...

CORALES :  
Încetează cu bazaconiile dumitale !

SEÑORA II :  
Tochmai cînd voiam să-ți spun ceva  
într-o audiență ca acum...

CORALES :  
Luați-o, vă rog, de aici !

SEÑORA II :  
Privește, mareașale, dar fără să pui mîna !

CORALES :  
Ieși afară, ești insolentă !

SEÑORA II :  
Pe mine mă doare capul,  
îmi crapă capul de durere —  
nu se vede ?

Mi-l apăs, atunci, ca să înțelegi —  
și uite ! Privește ! Privește !  
Curge pe mine apă înroșită, sîngerie,  
(dîn pârul ei curge apă sîngerie)  
și rochia se udă, bălțește.

Privește minunea, privește !  
Îmi pierd a doua oară aceeași feciorie,  
zilele și nopțile pîlpîie uimitor,  
(pîlpîit de reflector)  
dar noi — trece timpul — nu mai murim  
nici unul din noi nu mai moare.  
Dar privește în jur,  
să vezi cumplita oroare...  
(Panică mută printre Fetele de porțelan :  
grimase, gesturi și guri căscate a țipăt de  
spaimă.)  
Morții !  
Morții înviază în gropile lor !  
(Executații s-au ridicat de mult în picioare.)

CORALES :  
Señora ! Señora !  
Nu e adevărat ce spui,  
calmează-te, îți trebuie odihnă.

SEÑORA II :  
Află, atunci,  
ce n-am spus pînă azi nimănui —  
același coșmar l-am avut și la moartea  
soțului !

CORALES (o mîngîie cu coada de bici  
— cravașa — pe față, pe sîni, pe coapse,  
pe pîntece) :  
Nu e adevărat !  
(Señora II, tremurînd, cu ochii închiși, gustă  
mîngîierile.)  
Nu e adevărat,  
vî se pare, e un vis !

SEÑORA II (convulsii, gîfîit) :  
Ay-ay-ay !

CORALES :  
Liniștește-te ! Sînt morți, toți ! Toți ! Toți,  
pe cîți i-am ucis.

SEÑORA II :  
Cîte plăceri știi să-mi dai !

CORALES :  
E sfîntă acum  
liniștea la care a visat,  
ani la rînd, soțul tău.

SEÑORA II :  
Ah ! Ah ! Santa Maria... Dragul meu...  
n-ai murit...  
te sînt iar... n-ai murit...

CORALES :  
Abia azi am împus  
calmul necesar și atît de dorit  
de soțul tău, generalul nostru mișelește  
asasînat !  
(Nemișcați — pe fondul unor țipete de  
spaimă — Fetele de porțelan urmăresc con-  
vulsivile Seînerei II, care, epuizată, alunecă  
pe podea.)

MOMIO (apropiîndu-se) :  
Seînor mareașal,  
costă prea mult prosperitatea tuturor...

CORALES :  
Nu discut ! Este necesar,  
pentru reînnoirea democrației, un regim  
autoritar.

MOMIO :  
Democrația noastră parlamentară...

CORALES :  
Ne aflăm, dîn clipa aceasta, într-un stat  
eminamente depolitizat.  
N-am ce face cu politicienii — afară !

MOMIO :  
Nu e vorba de politică acum !

PRIMUL GLAS DE PORȚELAN :  
Restabiliți, vă cerem fierbînte,  
biblica democrație creștină !

CORALES :  
De la bun început v-am avertizat...

AL DOILEA GLAS DE PORȚELAN :  
Liberalismul — poftim, în două cuvînte !  
Soluția economică egal liberalism.



AL TREILEA GLAS DE PORȚELAN :

Societatea noastră leșină !

Ce faceți în cazul acesta ?

MOMIO :

Insist să răspundeți cinstit și fără cinism !

CORALES :

Americanism și integraționism !

PRIMUL GLAS DE PORȚELAN :

Pentru numele lui Dumnezeu,

nu sugrumați economia internă !

Ea și prosperitatea nu au nici o vină !

CORALES :

Lagăr ! Liniște ! Tăcere !

MOMIO :

Dezaprobat felul în care vă adresați —

în fața națiunii —

cetățenilor atinși

efortului politic inițiat !

PRIMUL GLAS DE PORȚELAN :

Noi nu suntem prizonieri politici,

ci patrioți aliați

la opera de salvare !

*(Vacarm al Fețelor de porțelan.)*

CORALES :

Liniște ! Liniște !

Am să vă dau o lecție !

Împrăștiati

spectatorii,

invitații ;

aduceți într-un singur loc

toți arestații —

plină la unu' ! — inclusiv

condamnații la moarte,

morții

și invitații !

*(Începe executarea ordinelor.)*

Ascultă la mine !

Nu vreau să văd nici invitat și nici spectator,

întorcându-se în mers spre stânga lor !

Vreau ordine !

Să nu se audă șoapta !

Se poate ajunge în același loc

și ocolind pe dreapta !

Și acum, lecția promisă !

Ca să vedeți că sinteți călcioși

și oameni de nimic... Liniște !

Vă permit, în perimetrul acestui lagăr

de reeducare creștină și apolitică,

să vă înfrunțați cu marxiztii !

Nu voi interveni decât atunci

când veți muri de foame !

Să vă ajungă încă o dată cuțitul —

și revoluția comunistilor —

la os !

Politica voastră e de prisos

fără teroare și fără omor !

Ordon, începeți propaganda !

MOMIO :

Señor mareașal,

avem nevoie de un răgaz...

CORALES :

Cît ?

MOMIO :

O lună-două pentru începutul pregătirilor !

CORALES :

Mierda !

Vă dau liber de voie zece minute.

Istoria nu așteaptă, seșor !

Chiar și aceste clipe pierdute

sînt în folosul — știți voi ad cui.

Hai odată, spuneți și voi —

repetati în cor !

COR :

În folosul stingiștilor !

## PARTEA a II-a

### Repetiție generală — greșeală cu greșeală

Agitație febrilă printre Fețele de porțelan, care scot husa de pe statuia unui Crist catolic. Murmure printre Compañeros. Femeile paupere îngenunchează în fața statuii. Rugăciuni. Fețele de porțelan îmbracă statuia lui Crist cu o salopetă muncitorească scoasă de Momio dintr-un pachet. Apare Lolita Mundial Compania, escortat de colonei, și, împreună cu mareașalul Corales, se așază pentru a asista la spectacol. O femeie se aruncă la picioarele Cristului îmbrăcat în salopetă, începînd o lungă implorație.

LOLITA :

Interesant ! Știți cumva cine e femeia ?

CORALES :

Sotie de pușcăriaș politic.

Dintr-acelea care se lasă împunsă dedesubt,

la zid, în picioare.

de cite un gardian mai fâlos și corupt.

Uneori gardianul se nduplecă să-i ducă

bărbatului din închisoare

cite un pachet cu boarfe și mâncare...

Nu se știe cum,



dar a aflat  
că bărbatu-său a fost împușcat  
între un lagăr și altul, pe drum.

LOLITA :

Popor încă necivilizat și instinctual  
și care trebuie, ca atare, investigat științific.  
Vom studia degenerescența umană spre  
animal.

Fișa femeii, te rog.

CORALES :

Colonel Santiago ! Fișa soției de stîngist ucis !

SANTIAGO (*bate călciile*) :

Născută în Torre Tagle. Sînt nouă frați.  
Unul e socialist. Cel de-al doilea, și mai de  
stînga !

Au murit cu o lună înaintea lui Guevara.

Al treilea, de orientare castristă,  
nu are domiciliu.

O soră este mireasă a lui Cristos, cu patru  
copii

din două căsătorii.

Un alt frate e de-a dreptul periculos ;  
știe limba quechua și vrea să traducă  
din Marx.

Nu mai apucă —  
e tuberculos.

Alt frate e fugit în Cuba.

Ultimii doi sînt mîneri în Chile și Peru.

(*Fetele de porțelan au terminat pregătirile.  
Izbucnesc, în jurul statuii, focuri de artificii,  
petarde și strigăte exaltate. Cortegiul inge-  
nunchează ; murmur cîntat.*)

COR :

Ridică-te, scoală-te  
și privește fără mînie  
spre muntele de unde vin,  
curgînd spre cîmpie,  
durere și venin.

LOLITA :

Mareșale Corales !

CORALES :

Vă ascult, seînor.

LOLITA :

Copiii aceștia, crescuți în frica lui Dumnezeu,  
sînt cuminți, puțin și cam neprotejați !

COR :

Pe tine, care  
mînuiești zile și ape  
și semeni zbor de condori,  
pe tine, cel pe care  
n-au putut să te-ngroape...

CORALES :

Impotenți cîrtitori ! Îi știu eu...  
Fricoși lacomi și dezmațați.

COR :

Pe tine, cel care  
n-ai putut să mori,  
te rugăm,  
eliberează-ne pe noi  
de cel asupraîtor.

LOLITA :

Orice ai spune —  
ei sînt adevărata garanție  
pentru investiții și democrație !

CORALES :

Nu vă contrazic.

LOLITA :

Adu-mi la cunoștință că și dumitale  
îți plac cum sînt pe placul meu !

COR :

Ridică-te, Isuse,  
îndură-te de noi  
Și adu-ne, Isuse,  
regatul dreptății celei noi  
și al egalității tuturor !

CORALES :

Santiago ! A sosit momentul  
să-ți restabilești prestigiul, pierdut —  
știi tu cum !

SANTIAGO :

Mă-amintesc, seînor.

Am votat cu partidele de stînga,  
în calitate de director și deputat,  
etatizarea pe jumătate  
a două mici bănci agricole  
din care am delapidat.

(*Corales își dezbracă vestonul de mareșal,  
sub care se află un veston de mareșal su-  
prem.*)

COR :

Ridică-te, Isuse,  
ridică-te, Isuse,  
privește mîinile tale  
și-ntinde-le, frate iubit,  
fratelui tău asupraîtor.  
(*Corales îi întinde lui Santiago vestonul dez-  
brăcat.*)

LOLITA :

Felicitări, seînor !

SANTIAGO :

Mă copleșiți.  
(*Îmbracă vestonul.*)

CORALES :

Adu-ți aminte de sacra datorie  
față de patria continentală.  
Pentru orice încălcare a democrației,  
aplici procedura capitală !

COR :

Vom merge, Isuse,  
prin sînge uniți.  
Picură sînge din pîine.  
Azi e clipa dorită,  
nu putem aștepta pînă mîine !

CORALES :

Drepți ! Și acum, dă-mi voie să-ți urez  
succes !

Și nu uita : necesitatea politică  
are propria ei lege morală !

COR :

Facă-se voia ta —  
pe pămînt și nu în cer —

dă-ne forța și curajul tău,  
acum, în ceasul morții,  
atîtor care pier  
în lupta cu cel rău.

(Santiago bate călcîiele. Dă ordine scurte.  
Oamenii de ordine flanchează procesiunea,  
care s-a pus în mișcare, ducînd pe umăr  
statuia lui Crist și îndreptîndu-se spre plat-  
forma centrală. Momio se cocoată și agață  
de gîtul statuii așîzul electoral pe care stă  
scris: „Votul pentru mine e al fericirii  
creștine“. Procesiunea e întîmpinată cu fluie-  
rături, strigăte, sunete indecente, de grupul  
de muncitori care desfășoară steaguri roșii.)

LOLITA :  
Ce caută femeile în plină demonstrație ?

CORALES :  
Propaganda comunistă e o escrocherie  
sentimentală.  
O femeie pătimăș marxistă este mai  
periculoasă  
decît o grevă generală.

LOLITA :  
Femeile voastre, instinctuale și analfabete,  
fac politică din pură imitație !  
Grija lor va rămîne tot droaia de copii  
și pofta bărbatului, gata oricînd să se-mbete...  
(Santiago și Oamenii de ordine se interpun  
între cele două grupuri. Muncitorii scan-  
dează.)

VOCI DIN DEMONSTRAȚIE :  
Acceptați delegații !  
Acceptați delegații !

LOLITA :  
Și gloată asta se numește clasă progresistă !

VOCI DIN DEMONSTRAȚIE :  
Vrem convorbiri de la egal la egal !  
Nu poate fi vorba de egalitate  
între muncă și capital !

CORALES :  
Apucături periculoase, mister !  
Ierarhic și legal,  
numai noi sîntem clasă progresistă !

VOCI DIN DEMONSTRAȚIE :  
Acceptați sindicatelor !  
Acceptați delegații !  
Vă vom răsturna de la putere,  
odată și odată,  
noi, exploatații !  
(Momio răzbate pînă la treptele platformei,  
pe care le urcă.)

MOMIO :  
Mister Lolita,  
vă împlor —  
și pe dumneavoastră, seînor —  
acceptați compromisul unei întrevederi.  
E democratic și util  
să împăcăm două-trei pretenții muncitorești  
din cele ignorate pînă mai ieri !  
(Muncitorul urcă treptele, în aclamațiile de-  
monstrațiilor. Momio îl întîmpină așabil, îi  
stringe mîna, împrăstie, peste mulțime, con-  
feti.)

Prin dumneata, seînor lucrător,  
patria latino-americană își zărește  
ieșirea din împasul numit — cred eu, atît de  
jignitor —

în curs de dezvoltare.  
Dumnezeu,  
dumneata și eu  
vom sări patriei în ajutor.

MUNCITORUL :  
Seînor creștin și leader democrat,  
într-un continent bogat, unui popor sărac,  
Dumnezeu îi dă, dar nu-i pune și-n sac !  
(Momio aplaudă, jenat. Demonstrații mur-  
mură, scandează, se agită.)  
Eu reprezînt sindicatelor,  
seînor Lolita (Mundial Compania.

LOLITA :  
Știu pentru ce ați venit ! Nu-ți dau nimic  
mai mult !

APARICIO (se urcă pe o tribună improvi-  
zată ; demonstrații se string în jurul său) :  
Compañeros ! Muncitori !

MUNCITORUL :  
Al doilea punct al revendicărilor...

APARICIO :  
Știm de pe acum care va fi  
răspunsul acestei mari companii !

LOLITA :  
Și-asa m-am lăsat prostît de alții ca dumneata  
numai din înțelegere creștinească și  
umanitară !  
(Demonstrații rid în hohote.)

MUNCITORUL :  
Al doilea punct al revendicărilor  
este cedarea a jumătate  
din beneficiile de proprietate !

APARICIO :  
Compañeros !  
Nu e de-ajuns  
să devenim stăpîni propriilor noastre  
bogății !

LOLITA (către Momio) :  
Într-un fel, obraznicia ăstuia are teimei !

APARICIO :  
Naivitatea noastră a devenit,  
pentru imperialism, o nouă vacă de muls !

LOLITA :  
Recunoașteți și voi, sindicatelor,  
că pînă să vin cu banii mei  
aveați o autohtonă producție de mături și  
pături.

Asta era politica voastră economică !

APARICIO :  
Azi, costă mai mult materia primă  
decît munca cea mai calificată !  
O nesperată justificare pentru aceeași crimă,  
numită exploatare,  
care rămîne aceeași ca și altădată !

LOLITA :  
Înțelegi ?  
Pînă să vin eu, numai obiectele de artizanat

și fructele exotice intrau în schimbul vostru  
comercial  
între un capăt și altul de sat !

MUNCITORUL :  
Noi sintem obligați să ne vindem forța de  
muncă !

LOLITA :  
Ești încăpăținat !  
Afacerile și organizarea  
în America metisă  
nu sînt de mîna lucrătorului încă rural !

O VOCE :  
Nu îngăduim schilodirea voinței clasei  
producătoare

de bunuri materiale !  
(Aclamații.)

MUNCITORUL :  
Noi sintem obligați  
să ne vindem forța de muncă,  
iar voi, să o cumpărați !

LOLITA :  
Greșești !

APARICIO :  
Greșim,  
dacă vom crede  
că revendicările vor fi acceptate !

LOLITA :  
Nu sînt obligat să cumpăr munca voastră !

APARICIO :  
Compañeros !

LOLITA :  
Iar dacă ai fi dumneata proprietar,  
după un an de relativă prosperitate,  
pentru oricare dintre mărfuri  
vei găsi cumpărători din ce în ce mai rar !

APARICIO :  
Monopolismul internațional,  
pentru oricare din mijloace are o scuză !

MUNCITORUL :  
Și munca noastră este un capital !

LOLITA :  
Perfect ! În această afacere, astea-s condițiile !  
Dacă nu-ți convine — refuză !

APARICIO :  
În fața greutăților noastre, soluțiile  
nu le poate găsi  
decît socialismul,  
care va birui și aici, într-o zi !  
(Aclamații.)

LOLITA :  
Aă toată libertatea să...  
(Aclamațiile îl întrerup.)

MUNCITORUL :  
Și dacă ne vom încrucea brațele,  
ce vei mai exploata,  
cui vei mai vinde și ce vei mai cumpăra,  
mister, herr, monsieur, señor ?  
(Aclamații, agitație printre demonstranți.)

O VOCE :  
Nu renunțăm la drepturile noastre !

MULTIMEA :  
Nu-nu-nu !  
Nu-nu-nu !

LOLITA (așteaptă potolirea vacarmului) :  
Învată să fii politicos.  
Vorbeam eu.  
Întrucît m-ai întrerupt, audiența s-a  
terminat —  
ieși afară !

MUNCITORUL :  
Am încercat să te convîng, spre interesul  
ambelor părți.  
A doua oară, dumneata mă vei chema,  
señor !

După grevă !

LOLITA (către Momio) :  
Please, dă-i o pereche de palme individului.

MOMIO :  
Nu înțeleg pentru ce, însă !  
(Îi dă o pereche de palme Muncitorului.)

LOLITA (către Muncitor) :  
Consideră că te-a mustrat un anchi mai mare.  
Acum vei primi o pereche de palme  
pentru amenințare.

MOMIO :  
Nu este în spiritul democrației liberale !  
Mister, vă conjur !  
(Execută ordinul. Către Muncitor.)  
Aceasta din partea mea, întrucît nu este loial,  
din partea dumitale,  
să vii la o discuție cu atîta multime în jur !

MUNCITORUL (către Lolita) :  
O clipă, señor !

LOLITA (către Momio) :  
Du-te și adu un bici.  
Astuia trebuie să-i explice  
și elementarele norme comunitar-internațio-  
nale

ale marii producții industriale !

DEMONSTRANȚII :  
Nu ne batjocoriți !  
Sîntem îndreptățiti  
să trăim cum voi trăii !

MOMIO :  
E prea complicată problema.  
Poate, totuși, renunțați !  
Auziți ce se întîmplă afară !  
(Corales dă ordine scurte, în jurul lui se  
grupează Oamenii de ordine și se îndreaptă  
către demonstranți.)

CORALES :  
Bagă la cap, secătură politică, cască urechile  
și ia aminte !

MOMIO :  
Calmați-vă, señor Corales.

CORALES :  
Sămînța tuturor discordiilor sociale  
este creștineasca lozincă  
„toți oamenii sînt egali în fața lui  
Dumnezeu“

folosită de aceeași comunași în detrimentul  
armoniei sociale.  
Să le băgăm în cap cu forța și celălalt  
precept —  
„ca pe tine iubește-l pe aproapele tău”.

O VOCE :

Să dispară sărăcia și foamea !

DEMONSTRANȚII (*scandează*) :

Nu ne batjocoriți !

Sintem îndreptățiți

să trăim cum voi trăii !

MUNCITORUL (*către Lolita*) :

Ascultă !

Noi sintem o clasă progresistă, indiferent de  
lătrăturile dumitale despre supremația  
tehnoerației !

Forța noastră este o realitate,

socialismul este o clarviziune,

o cerință istorică.

Te urăsc ! Te urăsc de moarte !

(*Dă cu pumnul în masă.*)

Ura mea este ură de clasă

organizată și metodică.

(*Dă cu pumnul în masă. Pumnul singerează.*

Busculadă între demonstrații și Oamenii de

ordine. Doi Oameni de ordine urcă scările și

il arestează pe Muncitor. Prin mulțime, un

Om de ordine îi ține pumnul înșingherat

ridicat. Amanda țipă, plânge, se agață de

Oamenii de ordine, încearcă să-l smulgă din

strînsoare pe Muncitor. E îmbrăncită.)

CORALES :

Dacă în fața lui...

(*Vacarm. Nu se face auzit.*)

Dacă în...

(*Țipă.*)

Lăgar ! Liniște !

(*Scurtă busculadă. Oamenii de ordine impun,*

*scurt, tăcerea.*)

Dacă în fața lui Dumnezeu toți oamenii  
sint egali,

e o minciună sfruntată comunistă,

o mîrșavă propagandă,

că ar fi progresistă

tocmai așa-zisa clasă socială care,

economicește;

cere să fie ajutată !

Iată de ce se impune o mișcare

civico-militară.

Amin !

MOMIO (*întrerupîndu-se din reculegere. Pa-*  
*nică*) :

Señor mareșal Corales,

cer să apărați libertatea electorală !

(*Aplauzele demonstrațiilor. Aclamații. Momio*

*face semn că vrea să continue.*)

Insist să apărați democrația socială.

Este indicat, señor, să interveniți

numai în cazuri de forță majoră.

Dar atunci, cu toată asprimea !

(*Momio urcă pe platformă, însoțit de San-*  
*tiago.*)

Să refuzăm cu toții utopiile absurde !

Socialismul, comunismul !

(*Huiduieli.*)

Dar noi sintem revoluționari și patrioți :  
trăiască revoluția în libertate !

(*Aplauze.*)

Fiindcă sprijinim ideile civilizației prospere,

ideea de progres material ;

dar să nu uităm că progresul material nu  
se poartă la revere,

ci în buzinare, și se numește capital.

(*Huiduieli. Fețele de porțelan aplaudă.*)

Să-i sprijinim pe curajoșii întreprinzători.

Singura soluție, într-o țară săracă !

DEMONSTRANȚII (*huiduieli. Scandează*) :

Mumie, codoașă !

Cornută fără boașe !

MOMIO :

Vom spori investițiile de capital.

(*Huiduieli.*)

În primul rînd capitalul —

și abia în al doilea rînd munca —

pot să asigure salariul vital.

(*Huiduieli și aplauze.*)

DEMONSTRANȚII :

Mumie, codoașă !

Cornută fără boașe !

(*Cîțiva muncitori busculează Fețele de por-*

*țelan, le smulg din brațe statuia lui Crist*

*și, cîntînd „Rugăciunea unui lucrător”, vîră*

*în găurile celor două palme ale statuii secera*

*și ciocanul.*)

MOMIO :

Cetățeni !... Mă adresez bunului latino-ame-  
rican...

(*E huiduit.*)

Nu poate să existe... nu poate...

(*E întrerupt de scandări.*)

APARICIO :

Compañeros,

ați... ați auzit cu toții...

MOMIO (*panîcat și patetic*) :

Nu poate să existe economie

dacă nu există reguli clare

ale jocului pentru diverse sectoare...

(*Cîntecul, huiduielile îl întrerup.*)

APARICIO :

Compañeros !... Compañeros !...

Ați auzit cu toții...

(*Cîntecul a scăzut.*)

O VOCE :

Vorbește stînga unită ! Liniște !

APARICIO :

Ați auzit cu toții aplauze și huiduieli

de-a lungul discursului creștin-democrat !

Era huiduit de cîte ori amintea

de capital, de întreprinzători, de fericirea

de a fi exploatat,

(*risete*)

într-un cuvînt, de imperialism și monopolism  
de stat.

(*Momio și Santiago își vorbesc în șoaptă.*  
*Santiago coboară și ordonă scoaterea căștilor*  
*și infiltrarea printre demonstrații.*)

Iar...

(*Aplauze.*)

Iar aplauzele erau pentru vorbe ca acestea :  
revoluționari, patrioți,  
sau :  
trăiască revoluția în libertate !  
(Aplauze.)  
Sau :  
să asigurăm salariul vital !  
(Aplauze.)  
Compañeros !

America noastră metisă trăiește blestemul  
cuvintelor !

Ce să înțeleagă creolul sau araucanul  
sau strănepotul celui sclav negru, pus în  
libertate  
nu din convingeri umanitare, ci din neren-  
tabilitate,  
ce să înțeleagă călărețul gaucho sau minerul  
andin,  
din cuvintele acestea : revoluție și socialism ?  
Cuvintele acestea înseamnă experiență,  
experiență socială intensă, istorie (din plin.

PRIMUL OM DE ORDINE (*începe să cînte;  
cei alți Oamenii de ordine își alătură glasuri-  
rile ; demonstrații huiduie*) :

Ajută-mă, Doamne,  
să lupt cu satana.  
Să mor pentru tine,  
pentru credința sfântă.

VOCI DIN DEMONSTRAȚIE :

Nu răspundeți !  
E o provocare !  
Nu-i loviți !

MICUL COR :

Voi fi pentru tine  
adînc iubitorul  
și apără, Doamne,  
de rău tot poporul.  
(O voce începe să cînte : „vom învinge“ !  
Demonstrații cîntă, Oamenii de ordine se  
retrag.)

APARICIO :

Cuvintele revoluție și socialism,  
compañeros,  
înseamnă experiență socială și istorie trăită  
din plin !  
(Aplauze.)

LOLITA :

Cine este acesta ? Vreau fișa lui !

APARICIO :

Pe continentul nostru își plimbă taraba  
economisti  
și tehnicienii.  
Noii conchistadori, vînzători de cuvinte  
magice,  
ca libertate, revoluție, tradiție, popor  
— petarde fără fum  
afiate în dotarea oricărui dictator ;  
fumul țîșnește mai tîrziu  
din armele cu care sînt uciși cei ce le stau  
în drum.

CORALES :

Santiago ! Fișa !

VOCI DIN DEMONSTRAȚIE (*scandeează*) :  
Un popor strîns unit  
nu poate fi nimicit !

APARICIO :

Metisul înghite și suportă orice aberație  
politică  
dacă i se repetă vorbele de mai înainte.  
Conflictelor de clasă lasă impresia că sînt  
aplanate între noi

dacă două grupări politice opuse  
folosesc aceleași cuvinte !  
(Aplauze.)

Nu trebuie să mă aplaudați,  
ci să învățăm să explicăm fără tăgadă  
înțelesul socialismului  
oricărui om de pe stradă !

Noi am moștenit o mîină de aristocrați  
ai bumbacului, ai fructelor exotice,  
ai minereurilor, deci :  
crînceni producători de materie primă ;  
moștenim milioane de infomețați și disperăți,  
dar mai puțin de trei proletari adevărați  
la doi kilometri pătrați !

Compañeros,  
comuniști, socialiști, studenți și revoluționari,  
țelul luptei noastre, în aceste condiții, este  
obținerea conștiinței marxiste, proletare !  
Prima condiție pentru clădirea socialismului,  
a societății viitoare !  
(Aplauze. Urale. Huiduielile Fețelor de por-  
țelan.)

Avem de ales :  
barbarie sau socialism !  
(Cîntecul „Vom învinge“ ! Aplauze, strigăte  
aprobative. Agitația instalării unor afișe, pa-  
nouri ale mișcării marxiste.)

LOLITA :

Prea mult zgomot. Nu mai aud ce îmi  
spuneți !

CORALES (*tipă*) :

Liniște !  
(Strigătele nu încetează. Santiago învîrtește  
manivela unei sirene polițienești. Liniște.)

SANTIAGO :

Compadre mareșal Corales,  
Ultima oară vorbitorul a fost găsit împușcat  
la Puntas Arenas, în Chile.  
Dar informațiile pe care le-am verificat  
spun că a mai fost ucis, o dată în Antile,  
altă dată în inima Anzilor, ca partizan,  
apoi în Bolivia, apoi în Jujuy,  
adică cel puțin o dată în fiecare an.

LOLITA :

Probabil, n-a fost ucis cum trebuie.

SANTIAGO :

Sînt de acord cu dumneavoastră, seînor,  
ultima oară n-a fost ucis decît de două ori.

CORALES :

În orice caz, eu vă garantez  
că, oriunde voi poposi,  
îl voi ucide, o dată în miez de noapte,  
o dată în miez de zi.  
(Izbucnesc toți trei în ris.)

LOLITA :  
Și, totuși,  
comuniștii se înmulțesc mai repede ca  
muștele

prin gunoaiele marginilor de orașe.  
(Doi Oameni de ordine instalează un grilaj,  
la care dau năvală, strivindu-se, bărbați și  
femei.)

CORALES :  
Mierda ! E exclus !

FEMEILE :  
Stăm și așteptăm de dimineață !  
Lada de gunoi când sosește !

CORALES :  
Și, totuși, preventiv, îi izolăm prin bariere  
militare și sanitare, dintre cele mai severe...

FEMEILE :  
Lada de gunoi !  
Când sosește ?  
Stăm de dimineață !  
Să vină odată !  
Să vină mai repede !  
De foame, mi se face greață !

CORALES :  
Populația asta sălbatică și declasată  
e în stare numai de crime abjecte.  
(Apare Omul fără brațe, peste grumazul că-  
ruia este petrecută cureaua unei arme.)

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
Ce credeți voi, oameni din popor ? !

FEMEILE :  
Gunoii ! Gunoii !  
La prînz o să plouă !  
Vărsați-l odată !  
Dacă-l ia apa ?  
Ce ne mai rămîne nouă ?

CORALES :  
Pe cel care scormonește ilegal  
o ladă de gunoi nevărsată,  
nici după moarte nu pot să-l ierte !

OMUL FĂRĂ BRAȚE (circulă, neobservat,  
în preajma lui Corales și a lui Lolita) :  
Priviți-l !

Își umflă buclele grase,  
se screme să facă promisiuni.  
Pirștitul lui însă miroase  
tot a sărăcie și minciuni !

FEMEILE :  
Roagă-i tu ! Roagă-i să ne dea !  
Dacă kerem noi, poate nu vrea !  
Roagă-i tu ! Roagă-i !

CORALES :  
Aștia nu sînt un prețios capital  
nici pentru cei mai îndărătnici marxiști !  
(Lolita aruncă peste populație un pum de  
bomboane. Se iscă debandadă, peste care  
Lolita aruncă niște confeti.)

LOLITA :  
Populație carioacă !  
Pestriță... ămi place...  
(O femeie gravidă cîntă și dansează greoi ;

în jurul ei, mîini întinse la cerșit.)  
...e exotic.

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
Nu vă lăsați amăgiți de dărnicia lor !

LOLITA :  
Un ziarist de stînga îi numește zdrențăroși  
mîniați.

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
Ce mai așteptați !  
La moarte cu stăpîni !

CORALES : Știm !  
Știm că azi comuniștii, în tentativele lor  
ucigașe...

MINIATUL (din mulțime) :  
La moarte cu stăpîni !

FEMEILE :  
Nu supăra senorii !  
Închide-i pliscul !  
Și mie mi-e foame !  
Țineți-l pe loc !  
(Liniște.)

CORALES :  
...folosesc atît propaganda, cît și armele de  
foc !

LOLITA :  
Căutați o soluție !

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
La moarte cu bogații !  
Dați-mi o mîină de ajutor !  
(Rumoarea se stinge brusc.)

CORALES :  
De fapt, așteptăm, senor, așteptăm  
să se nască miracolul nostru economic,  
un miracol tipic,  
valabil oriînd și pentru toate țările,  
indiferent de blocul politic !

FEMEILE (exclamă, își fac semnul crucii,  
tipă) :

Ay ! Ay ! Santa nuestra !  
Și-a pierdut mîinile !  
Nu are mîini ! Dați-i ajutor !  
Vino-ncoace ! Vino-ncoace !  
Cine te-o șterge unde-i rușine ?  
Vino încoa' să nu te bată !  
Ce are ? De ce nu vine ?  
Ce porți blestemăția aia la gît ?

LOLITA :  
Aflați  
cît de tare sînt înfometati !

CORALES :  
La naiba ! Glumiți ! Nu se poate afla !

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
Dați-mi o mîină de ajutor —  
atunci cînd vă strig  
„la moarte cu bogații !“ —  
puneți mîina pe armă și împușcați-i !  
(Lolita despachetează un calup de țigări de  
foi și mototolește încet celofanul.)

MINIATUL :  
Auziți !  
Măcar să...

FEMEILE :  
Taci ! Taci !  
(Se lasă liniște.)  
A foșnit o hîrtie !  
N-am auzit nimic !  
Dați-i una peste gură !  
A foșnit ! A foșnit !  
Și eu am auzit !  
Spurcăciune !  
Nu este bun decît de lătrătură !

LOLITA :  
Ai observat reacția lor ?  
Și, totuși, cred că da !  
Sper că te-ai convîns !  
Se poate afla  
gradul lor de informetare !  
(Aprinde țigara și aruncă muștiucul tăiat în  
mulțime.)

FEMEILE :  
Mai aruncați, seînor !  
Să vă dea Dumnezeu sănătate !  
Aruncați ceva de dragul copiilor !  
Nu mai vărsați gunoiiul atît de departe !

LOLITA :  
N-aveți metode perspicace,  
e o situație specială în care  
cu violența nu aveți ce face !

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
Trebuie să te hotărâști :  
vrei să fii alături de cel care te asuprește  
sau vrei să înveți  
și mereu să înveți să-l urăști !

MINIATUL :  
Ascultați și urmați vorbele acestui luptător.

CORALES :  
M-ați convîns...  
Cît timp gloata asta ciulește  
urechea și se holbează  
la orice hîrtie care foșnește,  
sărăcia noastră veghează  
ca marxismul să fie învîns !

FEMEILE :  
Taci, gură-spartă !  
Ce stai ! Apucă-l de zdrențe !  
Adu-l aici !  
Hai odată !  
(Omul fără brațe e tirît în mijlocul femeilor,  
care îl îngrijesc, îl spală, îl împodobesc.)  
Ce te zbați ca un pește !  
Mi-e milă de el !  
Are ochii uscați !  
Frige ca gheața !  
Doamne ferește !  
Înlocuiți-i mîinile, fetelor !  
Spălați-l !  
Cu apă ! Spălați-l ușor !

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
V-am cerut să-mi dați o mînă de ajutor !

FEMEILE :  
la uitați ce chipeș ar fi  
dacă și-ar putea închide  
buzele peste gîngii !

CORALES :  
Și, totuși, mister, pînă acum am făcut ce-am  
putut,  
rata natalității nu mai depășește  
rata venițului brut !

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
Dacă ucizi unul din clasa potențată  
nu faci o crimă !  
Nu, nu e o crimă !

FEMEILE :  
Nu te-ai rugat la Dumnezeu !  
N-o să-ți ierte greșelile niciodată !

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
Pîndiți-i cînd grohăie în hamac !  
Împușcați-i !  
Cu o mînă de gloanțe  
le veniți tuturora de hac !

MINIATUL :  
Dați foc ! Incendiați cu răbdare  
America burgheziei noastre barbare !

FEMEILE :  
Vrea ceva !  
Văd că mișcă limba în gură !  
Află ce vrea !  
Ce spune ?  
I-o fi foame ! N-avem ce-i da !  
I-o fi sete de atîta căldură !  
Dați-i să bea ! Apă, să bea !

LOLITA :  
Toți acești declarați disperați  
să fie împrăstiați  
în operații de pionierat industrial.

MINIATUL :  
Destupați-vă urechile,  
auziți ce vă spune !

FEMEILE :  
Taci din gură !  
Tu să nu mai vorbești !

MINIATUL :  
Oamenii de nimic !  
Stați ca vitele la tăiere ! Meritați o soartă și  
mai rea pentru atîta pasivitate !  
Oamenii de nimic ! Asta sînteți ! Oamenii de  
nimic !

LOLITA :  
Să li se dea de lucru,  
dar nu în același loc !  
Acolo pot fi racolați  
de vreun leader politic...

CORALES :  
Aștia vor fi împușcați !

LOLITA :  
...sau de vreun leader sindical !

MINIATUL :  
Învățați să arătați măcar cu degetul !

FEMEILE :  
Pe cine ? Pe cine ? Pe cine ?

OMUL FĂRĂ BRAȚE :  
Fiți voi degetul care stă pe trăgaci !



MINIATUL :

Cum, pe cine ?

Pe el, pe el

și pe alții care or să trăiască și mai bine  
dacă tu continui să taci !

CORALES :

M-am gândit ! Preiau cu succes tactica  
franceză

din Alger :

nici un bănuț

de poziție stingistă

nu va găsi de muncit !

OMUL FĂRĂ BRAȚE :

Auțiți și priviți

cum vă cumpără prin înfometare !

MINIATUL :

Uite strigoii !

Ziua par oameni,

dar, noaptea,

dansează ca dracii în burțile noastre flămânde.

Uite-i ! Uite-i !

Noaptea, sînt schelete.

Alungați-i ! Să se ducă în iad !

Dați-le foc ! Incendiați !

Zdrobiți-i ! Cei care aveți ghetе,

zdrobiți-le carnea pe schelete !

(Oamenii de ordine dau buzna.)

MINIATUL (cu arma în mîini, trăgînd  
focuri) :

Veniți cu mine

să le forțăm mîna.

Smulgeți-le puterea ! Smulgeți-le

proprietățile

și banii pe care stăpînii îi vîntură

cu flopetile !

(Tipete, busculadă, plîsete, rugăminți, mo-  
lestări, vociferări.)

LOLITA :

De ce nu-i învățați

pe disperatii ăștia îngrămădiți la garduri

că doar cîteva ore de soare

îi scapă de paraziți și de griji

și vindecă oricare doc unde-i doare ?

SANTIAGO :

Mareșale !

Am prins încă un profet nebun — un  
piroman,  
toemai cînd voia să dea foc la cocioabe !

FEMEILE :

Aruncați ceva de mîncat !

Dați-ne ! Dați-ne !

SANTIAGO :

Am găsit printre ăștia un cadavru, un  
revoluționar

pe care eu personal l-am interogat.

N-am avut de ales —

i-am tăiat brațele

și mai apoi l-am împușcat !

Dar asta în urmă cu patru luni !

Înțelegeți ? !

Acum patru luni,

și nu aici, ci în zona de mlaștini !

CORALES :

Ăștia-s nebuni !

SANTIAGO :

O femeie vroia să-l alăpteze,

l-au îmbrăcat cu panglici și flori,

mi-au cerut să nu-l iau !

Să-l las să doamnă și să viseze !

CORALES :

Iată, seînor Lolita, de ce nu pot avea grijă  
de ei !

Vîlvătaia asta revoluționară

numai cu singele lor pot s-o sting !

# PARTEA a III-a

## U t o p i a

SANTIAGO :

Am găsit, seînor, cîteva soluții

împotriva propagandei marxiste !

Cel mai ușor a fost cu negrii

și cu indienii...

(Cîțiva Oameni de ordine aduc, îmbrîncin-  
du-i, trei bărbați și o bătrînă indios.)

Iată-i cum reacționează :

animale ! Aproape nu știu limba noastră  
civilizată.

(Își scoate casca și așterne în jurul său, pe  
pămînt, mici pancarte propagandistice. Că-  
tre indios.)

Vă sîntem prieteni.

(Își bate umerii cu palmele.)

Semnul nostru este acesta.

(Desface un afiș rupt pe care se află secera  
și ciocanul.)

Sîntem comuniști, socialiști, revoluționari.

Re-vo-lu-ți-o-nari !

Vă dăm pămîntul seniorilor latifundiar.

(Arată spre pămînt și spre ei.)

Vi-l dăm vouă !

În comunism, totul se împarte pe jumătate.

(Arată cu degetul în palmă semn de jumă-  
tate. Indios au stat pînă acum nemișcați ;  
la ultimele gesturi ale lui Santiago, unul s-a  
întors spre bătrînă, i-a spus ceva, bătrîna a

alergat speriată și a dus în fugă două găini  
și un cocoș.)  
Sărmanii robi ai lui Dumnezeu  
au înțeles că vreau să le tăiem animalele  
și cocoșii  
și nicidecum  
că aş avea ceva să le dau eu !

LOLITA :

Să trimitem o echipă de antropologi, să le  
studieze

civilizația rudimentară, și câțiva geologi,  
pentru pământurile acestea, să le prospecteze.

SANTIAGO :

Ei bine, iată cum răspund la propagandă !  
(Către indios.)

Sîntem prieteni !

(Face un pas.)

Sînteți egalii noștri în socialism !

(Face un alt pas. Un indio, cu genunchii  
la gură, trasează în fața lui Santiago o linie  
în nisip.)

Vă dau pămînt !

(Santiago face încă un pas. Indios își încar-  
că armele.)

Vă dăm drepturi egale !

(Face un pas și depășește linia de demar-  
cație. Indios duc armele la ochi și trag în  
micile pancarte propagandistice.)

LOLITA (aplaudă) :

Mă mir, însă, că bășinașii, aflați la nivelul  
comunei primitive, n-au acceptat  
comunismul marxist !

Pentru că — nu-i așa ? —

Între comunism și primitivi  
identici nu e numai modelul !

(Rid toți trei.)

Operațiunea dumitale o pot numi umanitară  
prin aceea că ai conturat granița între  
civilizație

și lumea barbară !

SANTIAGO :

Muchas gracias, mister !

După cîte am înțeles, turbulenții și elementele  
periculoase

doresc un fel de socialism.

M-am gîndit că, din rîndurile lor,

în primul rînd femeile trebuie scoase,

și în așa fel încît tot marxismul să fie țap  
ispășitor.

(Prin scenă trece, împinsă de Oamenii de  
ordine, o cușcă cu gratii, în care se află  
înghesuiți mulți copii ; țipete și plînsese de  
copii. Femeile sar, tipînd sălbatic, să rupă  
gratiile.)

FEMEILE :

Copiii mei !

Juanita ! Pequeno !

Marcelino !

Unde-i duceți ?

Nu plecați cu ei !

Cîinilor !

Dați-mi copiii !

SANTIAGO :

Copiii mai mari de trei ani

trebuie rupti de familie și educați  
în lagăre de partizani.  
(Țipete, plînsese.)

DEMONSTRANȚII (scandeață) :

Nu-i adevărat

Nu-i adevărat !

SANTIAGO :

Cei ce se opun vor fi arestați,  
fiindcă sînt pentru socialismul vostru o  
piedică !

AMANDA :

Nu e adevărat ! Nu-l credeți !

O FEMEIE :

Pleacă de aici, cu socialismul tău !

A DOUA FEMEIE :

Curvă roșie !

A TREIA FEMEIE :

Tu nu știi ce-i aia un copil.

AMANDA :

Gîndiți-vă un pic !

O FEMEIE :

Tu, cățea, n-ai născut,  
după ce te-ai tăvălit cu atîția în așternut !

AMANDA :

Nu mai țipa atîta, ce drăcu' ! Nu știți  
decît să  
vă smulgeți părul din cap, să blestemați și  
să vă

înechinați ?

Proastelor !

Au reușit să vă ațîțe, să vă învrăjbească !

Ascultă aici ! Lasă mătura din mînă !  
Ascultă !

Pentru fiecare copil dorim să se împartă  
măcar cite o cană de lapte.

(Femeile se potolesc.)

Să vi se pună în palmă bani,  
ca să aveți cu ce să-i creșteți pînă la  
zece ani !

O FEMEIE :

Tu n-ai copii, tîrfa, ce-mi spui tu mie...

AMANDA :

Ba am ! Ba am, și mai cresc și doi nepoți.

Și acum, gîndește-te !

Dacă vi s-ar lua copiii din poală

și-ar mai planifica vreun guvern popular  
lapte și bani pentru haine și școală ?

A DOUA FEMEIE :

Tu ! Tu, asta care trîncănești, nu vezi copiii  
înehiși acolo ? !

A TREIA FEMEIE :

Mănînci rahat !

Faci propagandă și copiii mei sînt seches-  
trați !

AMANDA :

Și copiii mei se află acolo !

Vouă nu vi se pare ciudat

că slugile celor ce au bani  
se grăbesc să dea o mînă de ajutor

Frontului nostru popular ?

! Ia gîndiți-vă !  
Slugile celor eu bani,  
dau ele sprijin  
celor care-i urăsc pe bogați ! ?  
Nu, femeii !  
Asta nu se întîmplă nici în rai !  
Fapta lor e o faptă reacționară.  
Află, dacă pînă acum nu știai,  
cîinii nu au ce căuta  
în alianța noastră populară !  
(Femeile își pun minile în cap și încep să  
țipe și să bocească.)

CORALES (tipă isteric) :  
Arestați-le !  
(Oamenii de ordine se reped și le leagă  
minile împreunate deasupra capului, înno-  
dînd frînghia ca un jувăț în jurul gîtului.  
Bocetul încetează brusc. Arătînd-o pe  
Amanda.)  
Și tîrfa asta trebuie scopită.  
Avem șocuri electrice specializate  
pentru instigările comuniste pînă nu de mult  
practicate.

E măsura științifică cea mai nimerită.  
(Oamenii de ordine o încercuiesc pe Amanda  
și o trîntesc la pămînt. Tipăt de fiară  
rănită.)  
Tîrfa asta, care repetă pe zi  
cuvîntul socialism de mai multe ori  
decît se spală într-un an la subsuori,  
găuriți-i vîntrele, loviți-o cu baioneta peste  
organ.

(Tipăt disperat de femeie.)  
Să nu se mai nască pe lume nici un marxist,  
comunist, socialist,  
pentru noi tot un drac, un golan !  
(Răcnesc.)

Stropiți-o cu apă !  
Plimbați-o pe tîrîtură prin fața copiilor ei  
și prin fața femeilor.  
(Amanda e trîrîtă prin fața cuștii în care  
sînt închiși copiii. Plînsese și scîncete de  
copii. Femeile plîng.)

Să vadă întreaga populație  
ce bestie poate să se nască din acest popor !  
(Amanda se prăbușește.)  
Hai, hai, scoală-te, cătea !  
Aduceți hîrtie igienică, să jure pe ea !  
(Femeia geme, delirează.)  
Are voce frumoasă !  
(Oamenii de ordine rid.)

Să ne cînte !  
(Oamenii de ordine răcnesc aprobator.)  
Să ne cînte cîntecul acela murdar,  
„Vom învinge“, înnul așa-zis revoluționar !  
(Oamenii de ordine o înconjoară pe Amanda,  
o lovesc cu armele și urlă : „cîntă ! cîntă !  
cîntă !“ Schingiuita începe să cînte.)

OAMENII DE ORDINE :  
Ridică-ți poalele, să te auzim mai bine !  
Cîntă !  
Cîntă !  
Nu sta cu spatele la mine !  
(Lovitură cu patul armei.)  
Nu sta cu spatele la mine !  
(Lovitură cu patul armei. Celelalte femei în-

cep să murmure și ele „Vom învinge“. Oa-  
menii de ordine se reped să le lovească.)

CORALES :  
Și, acum, ține asta în mînă și jură.  
(Îi aruncă Amanda un sul de hîrtie igie-  
nică.)  
Ține-l, cînd îți zic, și jură.  
Jură că ești o cătea de comunistă  
și că ai făcut numai rău !  
Înjură-ți copiii și tot neamul tău !  
(Amanda biuguie și delirează.)  
Acum, după ce a jurat,  
viriți-i pe gît sulul de hîrtie,  
să vadă și poporul cît rahat  
poate să înghită o stîngistă, cît e vie !  
Ați scos ceva de la ea ?

PRIMUL OM DE ORDINE :  
N-a spus nimic, seînor.  
Oricît am chinuit-o, nimic n-a ajutat !  
(Focuri de armă. Oamenii de ordine iau  
poziție de luptă. Compañero cu mineca  
stîngă roșie aleargă cu o armă în mînă  
cătreg grupul Fețelor de porțelan.)

COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE  
(în porta voce) :  
Încetați persecuțiile și execuțiile !  
Așa-zisele forțe de ordine să afle, să știe  
că, pentru fiecare nevinovat ucis,  
sîntem în stare să ucidem zece burghezi !  
O sută ! O mie !

APARICIO :  
Ne adresăm partidelor creștine, democrat,  
liberale și celorlalte aripi ale lor —  
văd că nu sîvîrșiți să călcați în picioare  
multîmîmbîtata voastră legalitate.

COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :  
Momio Cabron ! Momio Cabron !  
Convinge-ți gorilele tale demente  
să înceteze aventura lor periculoasă !

APARICIO :  
Mă adresez poporului, clasei muncitoare.  
Să nu săvîrșim această gravă eroare !  
Ce se întîmplă cu noi  
nu este răzburarea unor gorile înarmate,  
ci o metodică teroare  
împotriva organizațiilor muncitorești  
care vor să-și construiască o societate diferită,  
aparte !

Societatea socialistă !  
Violența antimuncitorească  
nu e programul unui singur dement,  
ci acțiunea tuturor elementelor burgheze  
reacționare

care vor să zădărnicească  
efectul propagandei revoluționare !  
Iar mîrșava acțiune necesită  
urîașe sume și un sălbatic antrenament  
de dezumanizare !

MOMIO :  
Calomnie ! Calomnie ! Diversiune stîngistă,  
sectarism și procomunism !  
Partidul vostru nu este legal, întrucît folosiți  
calomnia...

DEMONSTRANȚII (vociferări și scandare) :

Mumie, codoasă !

Cornută fără boase !

MOMIO :

...folosiți calomnia, insulta și ofensa,  
iar acum încercați să ne discreditați...

COMPĂNERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Strunește-ți gorilele !

(*Rafală de armă, Țipete, panică în grupul  
Fețelor de porțelan.*)

Să nu se amestece în treburile dintre noi,  
dacă vrei să nu-ți scurtăm zilele !

MOMIO :

Acum vă dedați la agresivități barbare !

Și, asta, cu ce scop ?

Ca să nu ajungem la putere  
și să vă dejucăm afacerile voastre murdare !

(*Altă rafală de armă.*)

Încetați ! Încetați !

Unde vedeți voi victime muncitorești ?

(*Santiago își retrage în fugă Oamenii de  
ordine.*)

Eu, însă, vă pot arăta scrijelături de gloanțe  
pe zidurile caselor unor cetățeni pașnici și  
onești !

(*Momio traversează o mare de huiduieli.*)

VOCI :

Jos Mumia !

Jos libertățile burgheze !

APARICIO :

Păstrați acalmia !

Toți cei cu mințile treze —

păstrați acalmia !

DEMONSTRANȚII (*scandază*) :

Mumie, codoasă !

Cornută fără boase !

(*Momio, în fața lui Corales și a lui Lolita.*)

MOMIO :

Respect, știți asta, forțele de ordine...

CORALES (*il întrerupe*) :

Cam tirziu, señor creștin și deputat

și cu coada cam între picioare !

MOMIO :

Vă rog,

îmi voi permite să folosesc o expresie ceva  
mai tare !

V-ați declarat...

LOLITA (*il întrerupe*) :

Chiar mai tare decât lovitura primită

în acea parte a corpului pe care nu vreau  
s-o numesc ?

MOMIO :

Mister Lolita, am un răspuns și pentru  
dumneavoastră,

dar fiindcă vă respect, nu îndrăznesc...

Señor mareșal Corales,

vă întreb, ce se întâmplă ?

Peste tot, haite de propagandiști înrăiți.

De unde apar ?

Cum se înmulțesc ?

Trebuia până acum să aflați cu ce bani sint  
plătiți !

(*Fețele de porțelan formează o procesiune  
religioasă, cîntînd „Pater noster“.*)

CORALES :

Ați cerut apărarea libertății electorale !

MOMIO :

Acum e vorba de amixtiunea comuniștilor !

CORALES :

Mă supără obrăznicia dumitale...

(*Procesiunea — ajunsă în fața unui panou  
propagandistic de stînga — ingenunchează.  
Cele două Señoras izbucnesc în plîns.*)

FEȚELE DE PORȚELAN :

Adu, Doamne, pacea în țară.

Ochiul tău peste noi să vegheze,

alungă, Doamne, pericolul comunist.

(*Momio ingenunchează, se închină și se  
ridică.*)

LOLITA :

Dumneata singur le-ai dat nas aventurierilor,  
celor de stînga, să te castreze !

MOMIO :

Vă virțiți nasul acolo unde nu e decent

și pe întuneric nici nu vedeți bine.

(*Corales îi dă o palmă.*)

Dumnezeule, pe acest continent...

(*Corales îi mai dă o palmă.*)

Încă n-a dat nimeni în mine !

CORALES :

Nu-i nimic, te-ai și obișnuit !

MOMIO :

V-ați declarat, probabil, dușmanul meu

personal,

asa cum se declară și leaderul comunisto-

socialist

principalul vinovat de dezastrul politic

național

și vinovatul moral

pentru politica oarbă, vîndută și care nu

ajută la nimic.

Am să-l distrug cu propriile lui arme

pe acest leader, care ademenește pe susți-

nătorii

democrației liberale și creștine,

cu lozinci marxiste,

și care învrăjbește clasele sociale și seamănă

în oameni

ură de clasă !

CORALES :

Soarbe puțin suc de ananas.

MOMIO :

Muchas gracias, señor...

FEȚELE DE PORȚELAN :

Jos marxismul !

Jos marxismul !

MOMIO :

Și, asta, fiind ?

LOLITA :

Nu-mi spuneți mie, señor.

Vorbiți ascultătorilor !

MOMIO (*se întoarce*) :

Și, asta, fiind ?

După ce, prin jertfă personală,  
am creat un climat prosper și progresist !

FETELE DE PORȚELAN :

Noi avem două păcate :  
nație — legalitate.

MOMIO :

Îi voi pregăti o opoziție dură !  
Îi pregătesc acestui comunist năpărlit  
o soartă politică amară și tristă !

FETELE DE PORȚELAN :

Heil ! Heil !  
Heil ! Heil ! Heil !

MOMIO :

Voi folosi și eu tactica rusească  
a pământului pîrjolit !

FETELE DE PORȚELAN :

Heil ! Heil !

PRIMUL NEPOT :

Stafia comunistă trebuie izgonită !  
*(Se aruncă asupra muncitorilor.)*

AL DOILEA NEPOT :

Expulzați comuniștii în Cuba !

Toți comuniștii,

fuga,

în Cuba !

*(Cu făclii de ceremonial religios dau foc afișelor comuniste.)*

PRIMUL NEPOT :

Havana trebuie dărîmată !

Ocupați Cuba,

acolo este bubă !

*(Atac asupra demonstrațiilor. Cele două  
Señoras țipă isteric și panicard.)*

APARICIO :

Rezistați,

fără să fiți masacrați !

*(Demonstrații scandează îndemnul și luptă  
cu incendiul.)*

CORALES *(către Momio)* :

Felicitări, señor !

Patria îți mulțumește !

LOLITA :

Meriți pe deplin, acum,

importantele sume de bani

pe care mi le-ai cerut

prin intervenția citorva patrioți veterani !

DEMONSTRANȚII *(se string în masă com-  
pactă și scandează)* :

Într-un front strîns uniți

nu putem fi nimiciți !

MOMIO :

Ce înseamnă asta, señor ?

Vă întreb, nu mai înțeleg nimic !

*(Cei doi Nepoși le folosesc drept scut pe cele  
două Señoras, în timpul atacului asupra  
demonstrațiilor.)*

Salvați doamnele !

Vor fi călcate în picioare

de brutele astea — cine le-a învățat ?

Niște brute care fac o politică abjectă  
de nu mai știu care culoare !

CORALES :

Liniște ! Liniște !

*(Intervin Oamenii de ordine.)*

MOMIO :

Faceți ce știți !

Dar, vă implor,

apărați libertățile electorale !

Apărați libertățile electorale

și barați concurența comuniștilor !

APARICIO :

Compañeros !

Acte iresponsabile, crime și torturi —

iată recuzita electorală a partidelor burgheze !

Burghezia — pînă și ea s-a speriat

de efectele nocive ale așa-zisului climat

democrat.

Libertățile burgheze au devenit o sperietoare

nu numai pentru pașnicii proletari încrezători,

ci și pentru clasa socială dominatoare !

Clasa muncitoare însă nu dă înapoi.

DEMONSTRANȚII :

Într-un front strîns uniți

nu putem fi nimiciți !

APARICIO :

Toate forțele progresiste răspund la apel,

toți revoluționarii sînt cu noi !

Proletari din uzinele mari și mici !

DEMONSTRANȚII :

Prezent !

APARICIO :

Sutele de propagandiști socialiști, comuniști,

revoluționari uciși !

DEMONSTRANȚII :

Prezent !

APARICIO :

Che Guevara !

DEMONSTRANȚII :

Prezent !

APARICIO :

Republicile țărănești bombardate !

DEMONSTRANȚII :

Prezent !

APARICIO :

Nevăzuții prieteni din Guadalajara !

DEMONSTRANȚII :

Prezent !

APARICIO :

Toți oamenii conștienți de la sate !

DEMONSTRANȚII :

Prezent !

APARICIO :

Socialismul, compañeros, se naște și va apare

din rădăcinile istoriei noastre încă nescrise

și din realitățile noastre.

asa cum sînt ele, incredibile și amare !

*(Ciocniră între lanțul de demonstrații și*

*bariera de Oameni de ordine. În spatele acestei bariere, Fetele de porțelan se agită demonstrativ.)*

MOMIO :

Partidul ostil bunului latino-american, partid ostil prosperității latino-americane, indiferent cum se numește : comunist, socialist sau revoluționar, este și rămâne lipsit de simțăminte morale ! Dovadă sînt incidentele pe care le provoacă. Cetățenii cinstiți să protesteze în cor.

FEȚELE DE PORȚELAN :

Jos marxismul !

Jos marxismul !

MOMIO (*către Fetele de porțelan*) :

La acest refuz față de politica lor, ei ne răspund grosolan : și ce dacă ? !

DEMONSTRANȚII (*scandează*) :

Mumie, ascultă,

Mănîncă doar ce scapi din burtă !

(*Un demonstrant se desprinde din lanț și, cu prăjina unui steag, lovește într-un Om de ordine, protejat de cască cu vizieră, scut contra pietrelor etc. și înarmat.*)

MOMIO :

Ay ! Iată unde am ajuns !

Ordinea publică este bătută cu ciomege !

(*Autorul incidentului încremenește, ascultînd comentariul.*)

Acest om al ordinii

(*Omul de ordine iese din coloană și face o plecăciune*)

este plătit din taxe și impozite grele, nu pentru a menține legalitatea, nu pentru a proteja cetățeanul de rele, ci, după cum întreaga opinie publică înțelege, pentru a mînca bătaie în lege ! (*Omul de ordine se zbate, ca și cum ar fi fost bătut și fără apărare.*)

FEȚELE DE PORȚELAN (*topăie și țipă isteric*) :

Jos marxismul !

Jos marxismul !

MOMIO :

Mulțumiți pentru asta, buni cetățeni, elicii de stînga, elicii comuniste, care, de cînd controlează furia mulțimii instigate,

trece direct la provocări dirijate, nu se mai mulțumește doar să asiste !

Să nu vă mire dacă mîine micuțul prunc din căminul latino-american, din cauza nerușinatei propagande politice, va pune mîna pe toroipan, îndrăznind și asupra părinților lui să-l ridice !

CEI DOI NEPOȚI (*huiduie și țipă isteric*) :

Jos marxismul ! Jos marxismul !

Noi avem două păcate : nație și libertate !

DEMONSTRANȚII (*scandează*) :

Mumie, ascultă !

Mănîncă tot ce scapi din burtă !

COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE : Nu vrem negocieri și concesiї față de

patroni !

Atacul contra noastră urmărește, în realitate, să provoace eșecul politicii revoluționare !

(*Demonstranții amenință din nou bariera. Același demonstrant se desprinde din lanț și — au ralenti — cu prăjina steagului lovește în același Om de ordine.*)

APARICIO :

Ce face acest muncitor ? Se mobilizează !

Și se apără ! El e pus în situația să apere cu disperare

cuceririle sale revoluționare !

Așa și numai așa trebuie înțeleasă această imagine fotografiată, filmată și difuzată

de către burghezia mai mult sau mai puțin creștină

și din ce în ce mai puțin democrată !

Cu o lecție, care n-are cum să le strice, cu o întîmplare ca asta, nu poate fi ștearsă, de pe lista cauzelor înapoierii noastre economice,

partea lor copioasă de vină.

(*La un ordin al lui Santiago, bariera de Oameni de ordine se desface pentru cîteva clipe. Prin ea, cei doi Nepoți se reped și îl molestează pe demonstrant, după care se retrag rapid în spatele barierei, care se închide, proteguitor.*)

FEȚELE DE PORȚELAN (*țipă*) :

Jos marxismul !

Noi avem două păcate : patrie și libertate !

DEMONSTRANȚII :

Fascismul nu va triumfa !

Fascismul nu va triumfa !

APARICIO :

De ce nu va triumfa ?

DEMONSTRANȚII :

Pentru că vom riposta !

Pentru că vom riposta !

APARICIO :

Cum ?

DEMONSTRANȚII :

Luptînd !

Luptînd și formînd un front popular !

(*Lanțul de demonstranți se mișcă amenințător.*)

Jos fascismul !

Jos fascismul !

(*Lanțul de demonstranți înfruntă bariera, agitînd pancarte, lozinci ; scandări.*)

CORALES :

Debandada...

Debandada asta trebuie înăbușită !

Santiago ! Represalii !

SANTIAGO :

Imposibil, mareașale Corales.

Este o întrunire autorizată.

CORALES :  
Nu hîrtoagele tale contează !

SANTIAGO :  
E imposibilă intervenția noastră !  
Am fost insistent rugat  
să nu tulbur mai ales  
confruntările dintre grupările politice de  
stînga.

Democrații spun  
că din aceste toleranțe democratice  
avem numai de cîștigat.  
*(Același demonstrant — au ralenti — se  
desprinde din lanț, cu prăjina steagului în  
mînă, îndreptîndu-se spre Omul de ordine.)*

UN CREȘTIN ROȘU :  
În fața ochilor se intrupează, din groază,  
violența, hulită de Dumnezeu !  
Nu loviți !  
*(Demonstrantul se oprește, derutat.)*  
Violența scormonește în sufletul creștinului  
muncitor

și dă la iveală două vrăjmășii :  
vrăjmășia păgubitului și vrăjmășia celui  
păgubitor !

Și amîndouă vrăjmășii le lovesc obraji  
aceluiași trup !  
Nu loviți !  
*(Demonstrantul își înfrînge îndoiala și-l lo-  
vește pe Omul de ordine. Bastoanele și pa-  
turile armelor celorlalți Oameni de ordine îl  
molestează pe demonstrantul trînit la pî-  
mînt.)*

Dar, dacă aveți conștiința că numai lovind,  
vă cîștigați modestul loc sub soare,  
Dumnezeu, atunci,  
nu-și va întoarce fața de la noi !

APARICIO :  
Compañeros !  
Burghezia, partidele ei de dreapta  
fac o propagandă deșănțată  
unei fapte care a putut fi parțial fotografiată.  
Ca și cum ea, fapta,  
n-ar fi fost provocată  
de violența cea mai violentă  
cunoscută sub numele de exploatare.

Știm cu toții, însă,  
că nici un muncitor  
nu vrea să-și vadă copiii orfani  
și soția văduvă plînsă ;  
nici un muritor  
nu ucide și nici nu se lasă asasinat  
cu scopul de a fi fotografiat  
alb negru sau color !

Am spus în public, și nu doar o dată :  
violența noastră este o ripostă,  
dar nu o ripostă armată,  
ci una politică.

Compañeros,  
prin consecvența noastră muncă politică,  
să convingem orice conștiință proletară  
și orice voce care se ridică  
să aibă curajul să ceară  
naționalizarea companiilor internaționale,  
exproprierea bogățiilor agricole,  
expulzarea lui Lolita Mundial Compania  
și a slugilor sale ridicole !

*(Urale, scandări, agitatori muraliști instalează  
panouri de propagandă vizuală.)*

LOLITA :  
Nu, domnilor,  
asta nu mai pot accepta !

CORALES :  
Într-adevăr !  
Nu vom accepta ca naționalizarea, etatizarea,  
să fie făcută de această gunoi,  
de această pleavă a societății.  
Naționalizarea o vom face noi,  
inițiatorii mișcării civico-militare !

*(Demonstrații murmură, intră în alertă.  
Derută, Proteste izolate. Agitație.)*

MOMIO :  
Mareșale !  
E cu neputință !  
Ce altceva înseamnă naționalizarea,  
decît controlul exagerat  
al întregii economii, de către stat ! ?  
Se duce dracului liberul schimb !

CORALES :  
Incapabili și corupți !  
Nația, patria cer sacrificii, seînor politician !  
Politică și economie, pentru dumneata,  
înseamnă numai cît te zbați și te lupți  
pentru milionul cheltuit în fiecare an  
la Paris, sau oriunde altundeva !

COMPAÑERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :  
Vom ucide sistematic orice magnat,  
chiar dacă poartă anonimul nume  
de Stat !  
*(Strigăte, agitație, alertă.)*

APARICIO :  
Compañeros ! Muncitori !  
Să fim calmi ! Să ne gîndim bine !  
Naționalizarea, indiferent cine o săvîrșește,  
este, în mod paradoxal,  
primul pas către socialism !  
Puterea politică, într-o țară stăpîină  
pe propriile ei bogății,  
poate fi cucerită muncitorește,  
în mai puțin de o săptămîină !

LOLITA :  
Mareșale,  
Democrația voastră e stranie  
și, în acest moment, mă lezează !

CORALES :  
Vă asigur, mîster Lolita Mundial Compania,  
o vom lua înaintea comuniștilor !  
Ideea aceasta nu le aparține exclusiv lor !

LOLITA :  
Sper că nu v-ați prostit !  
În lumea a treia, după cîte văd, politica de  
stînga

înseamnă, pentru mine, dezastru economic !  
Să fim realiști !  
Privește !

MOMIO :  
Voi, comuniștii, vreți să fiți pentru  
prosperitate  
bariera cea mai reacționară !



PRIMUL GLAS DE PORTELAN :  
Cîți magnati autohtoni ai văzut dumneata ?  
Nu zie la față, dar măcar din spate ? !

AL DOILEA GLAS DE PORTELAN :  
Pe ei stringeți-i de gît, care-o vrea !

AL TREILEA GLAS DE PORTELAN :  
Duceți-vă și lăuațile lor  
capitalurile, domnilor comuniști !

MOMIO :  
Idiotul vostru precept despre naționalizare  
este cea mai mirșavă trădare de țară,  
acum, cînd am reușit, prin cooperare,  
în plină criză monetară,  
să impunem pretențiile noastre  
pe piața din afară !

APARICIO :  
Fiți calmi, compañeros !  
Burghezia națională, cît poate fi, trebuie  
atrasă  
în lupta contra monopolurilor internaționale.  
Revoluția, în faza ei ultimă,  
va înlătura și burghezia autohtonă din cale !

LOLITA :  
Privește, mareașale, privește !  
La o astfel de demonstrație participă —  
anual, a-nu-al !  
cîteva milioane de muncitori, studenți și  
funcționari.  
În bărcămintea lor, la un calcul făcut în  
pripă,

costă cîteva milioane de dolari.  
Deci, tot cercul vostru politic  
e dus în spinare  
de capitalul investit de mine  
pentru dezvoltarea industriei ușoare !  
Demonstrațiile acestea mai înseamnă  
consum de energie electrică  
și de mărfuri alimentare,  
materiale pentru steaguri, pancarte,  
și pentru restul de butaforie,  
radio, televiziune, presă politică  
și multe altele, care,  
calculate într-o doară,  
costă, pe oră, între 900 de dolari și o mie.

CORALES :  
Mister, dar și eu...

LOLITA :  
*I am sorry, please,*  
adăugați nespărat  
durată fiecărei greve și demonstrații,  
timp din producție nefructificat,  
deci, cheltuielile de reutilări, reanimări sau  
reparații

ale economiei statului,  
parțial sau integral paralizat,  
ceea ce pentru mine reprezintă alt capital  
investit

sub formă de împrumuturi naționale  
pe timp nelămitat.  
Nici nu poate fi vorba de naționalizare,  
atît timp cît politica voastră de stat  
se duce în funcție de interesele mele  
financiare.

CORALES :  
Visez, și eu visez,  
da, mister Lolita Mundial Compania,  
visez la unificarea forțelor militare  
pe acest continent ;  
și visez la miracolul economic continental.  
Visez măcar la o  
subdezvoltată dezvoltare !

LOLITA :  
Mareașale, în conjunctura de față,  
asta rămîne afacerea dumitale !

CORALES :  
O subdezvoltată dezvoltare,  
asta visez acum, cînd poate vedea oricine  
că sîntem împinși la faliment  
de reformismul aripilor liberale sau creștine.

LOLITA :  
Pe mine, personal,  
mă interesează exotismul vostru continental  
numai în chip de profit cu rată drăcească !

CORALES :  
Mister Lolita,  
nu-mi place să revin asupra ordinului ce  
mi s-a dat !  
Numai subdezvoltată dezvoltare capitalistă  
răstoarnă actuala stare de lucruri,  
adevărată și tristă.

Din clipa aceasta, ordinul trebuie executat !

LOLITA :  
Motiv pentru care vă ofer ajutor militar.  
Dar, să ne înțelegem :  
Sprijin democrația voastră, fără idei  
revoluționare

luate din mișcarea de stînga,  
deci, fără partide comuniste, socialiste —  
sau cum dracu' vor să se mai numească ! —  
și care văd că, inevitabil, infiltrează,  
pînă și în mintea dumitale,  
periculoasa idee de naționalizare !

MOMIO :  
Señor mareașal,  
nu aceasta e soluția salvatoare.  
Am repetat acest sfînt adevăr,  
pînă acum, de nu știu cîte ori !  
Azi, naționalizarea devine biblicul măr  
al discordiei dintre națiile-surori,  
dintre civilizație și înapoiere,  
dintre marile capitale reunite  
și biata noastră economie, care piere !  
(Alertă printre Fetele de porțelan, în fața  
demonstrațiilor.)

DEMONSTRANȚII (scandeață) :  
Voința populară  
e lege pentru țară !

SEÑORA II :  
Vă detest, vă detest.  
Voi, imputații cu labele murdare,  
vreți ca viețile tuturor  
să se rezume la mîncare !

SEÑORA I :  
V-am dat să mîncăți la fiecare fiestă,  
ne-am rugat pentru voi, tot degeaba.

N-așteptați să vă faceți sîesta  
și din nou întindeți laba !

**DEMONSTRANȚII** (*scandează*) :

Voința populară  
e lege pentru țară !

**PRIMUL GLAS DE PORȚELAN :**

Lock-out, señoras, lock-out !  
Avem și noi sindicate !  
N-aveți nevoie de mine, nici eu nu vă caut !  
Respectăm libertățile democratice !  
(*Agitație printre demonstrații.*)

**APARICIO :**

Impiedicați, prin orice mijloace,  
șantajul contra proletariatului !  
Nu vă lăsați intimidati, companeros !

**AL DOILEA GLAS DE PORȚELAN :**

Nimănui dintre voi  
nu vă mai vindem nimic  
și nici nu mai producem nimic !

**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE**  
(*aleargă prin mulțime, ridică un panou agi-  
tatoric, strigă*) :

Vor înființa bursa meagră !  
Puneți mîna pe negustori !  
Demascați speculanții,  
ca să dispară,  
sărăciți-i de cît mai multe ori !  
(*Cele două Señoras, însoțite de cei doi Nepoți,  
înarmați, se agită prin fața celorlalți, scan-  
dează și zdrăgăne tigăi goale și capace.*)

**CELE DOUĂ SEÑORAS :**

Vă vom face noi mîncare,  
fără ouă și unsoare.  
O omletă meritată  
pentru naționalizare.

**CEI DOI NEPOȚI și GLASURILE DE**  
**PORȚELAN** (*scandează*) :

Noi avem două păcate :  
nație — legalitate.

**CELE DOUĂ SEÑORAS :**

N-aveți carne, nici grăsime.  
Viață de muncitorime.

**APARICIO :**

Sabotajele la care recurg  
așa-zisele forțe democratice,  
în plină campanie electorală,  
iată, muncitori...

**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :**

Flecăreală !  
Compañeros !  
Puterea să o cucerim  
fără să ne tîrguim !  
(*Voci încearcă să scandeze replica.*)

**PRIMUL GLAS DE PORȚELAN :**

Señora, ca o adevărată mamă națională,  
întreabă pe așa-ziii progresiști de stînga  
dacă au făcut vreodată baie  
și dacă au simțit ce înseamnă raționalizarea  
apei

pe cînd se aflau clăbuciți în copaie !  
(*Risete, Huiduieli.*)

**APARICIO :**

...iată, muncitori,  
libertatea burgheză,  
dezmințită și acum,  
ca de atîtea alte ori !  
Protestele lor sînt reacționare !  
Voința unității populare  
este o voință de necomentat  
ca orice legală majoritate zdrobitoare !

**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :**

Flecăreală !  
(*Scandare, la care se adaugă alți Compañeros.*)  
Flecă-reală !  
Flecă-reală !  
Compañeros, puneți mîna pe arme !  
Vom smulge toate bunurile capitaliste !  
Trebuie să existe  
o forță care să sfarme  
rezistența lor tipic mic-burgheză  
și să ajute masele exploatate !

**APARICIO :**

Nu faceți vîrsare de sînge !  
Să nu vîrsăm înutil sîngele de frate.  
Toți revoluționarii, comuniștii, socialiștii  
sînt chemați să nu provoace acțiuni izolate !

**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :**

Trebuie pusă mîna pe armă și lichidată  
toată burghezia asta înveninată !  
Asta înseamnă să fii revoluționar !  
La dracu' demonstrațiile pașnice  
și oratorii care vorbesc  
cu mîinile goale în buzunar !

**APARICIO :**

Compañeros !  
Pripeala e o epidemie gravă !  
Însuși socialismul este  
o cerință istorică brutală.  
Dreptul la această societate  
trebuie cîștigat în mod conștient.  
Violența voastră  
va primi un răspuns violent.  
(*Busculadă între cîțiva Compañeros, cu arme  
în mîini, și Fetele de porțelan.*)

**SEÑORA II :**

Nu puneți mîna pe mine !  
Nu puneți mîna pe mine !

**MOMIO :**

Protestez ! Protestez !

**SEÑORA I :**

Hoților ! Bestii comuniste !

**MOMIO :**

Protestez împotriva acestor furturi organizate !  
Asta e adevărata față a socialismului !  
Voi nu vă sfîiți să asmuțiți  
frate contra frate !

**SEÑORA II :**

Să vă fie rușine ! Rușine ! Rușine !  
Nici nu te mai blestem !  
Blestemat dacă ești, și mai tare mă tem !

**MOMIO :**

Furtul și jaful,  
asta înseamnă, pentru toți, socialismul !  
Din tot ce-am cîștigat se va alege praful !

UN COMPĂNERO :

Cedează odată

averea furată !

(*Replica este scandată cu furie.*)

AL DOILEA COMPĂNERO :

A venit ocazul dreptății celei noi,  
compăneros !

Iar pentru voi, burghezi,  
așa începe întotdeauna  
sfînta judecată de apoi !

SEÑORA I :

Hoților ! Hoților !

PRIMUL NEPOT :

Aplicați anarxiștilor orice lovitură !

AL DOILEA NEPOT :

Ucide ! Trage în lepădătură !

(*Foc de armă. Țipete. Panică printre demonstrați. Un Compănero se rostogolește, însingurat. Focuri de armă. Un Creștin roșu se apropie de trupul celui căzut.*)

CREȘTINUL ROȘU :

Dumnezeule !

Primește pe cel care a murit

ca fiul tău Isus, zicînd :

nu ramura de măslîn o aduc printre voi,  
ci sabia dreptății celei noi !

CEI DOI NEPOȚI (*îl doboară pe Creștinul roșu, îl tirăsc, îl lovesc, își descarcă armele în el, scandînd în dementă*) :

Noi avem două păcate :

nație și libertate !

(*Glasurile de porțelan se alătură scandării.*)

AL DOILEA NEPOT (*își pune o brasardă, cu inițialele N și L, care, suprapuse, formează aproape o zvastică, și se urcă pe o tribună improvizată, de pe care urlă, patetic*) :

Führerul renaște !

FETELE DE PORTELAN (*scandează*) :

Heil ! Heil ! Heil ! Heil ! Heil !

DEMONSTRAȚII (*se string în jurul unui steag roșu și scandează*) :

Un popor strîns unit

Nu poate fi nimicit !

APARICIO :

Compăneros !

Să fim lucizi...

Compăneros ! Compăneros !...

Orice violență practică de clasa muncitoare este o provocare aruncată inutil în obrazul acelor pentru care violența armată rămîne singura salvare !

CORALES :

Santiago ! Aplică procedura capitală !

Reprimă !

Reprimă ! Reprimă !

SANTIAGO :

Pe cine, señor ?

Armele nu se află printre muncitori !

CORALES :

Inventează bände de muncitori înarmați, dacă e cazul !

Din păcate, există și o așa-zisă opinie publică mondială,

față de care trebuie să ne păstrăm curat obrazul !

## PARTEA a IV-a

### Să ne sfătuim cu Lenin

COMPĂNERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Priviți, proletari, la bestii de capitaliști.

Se jeluie și ne acuză pe noi de violență !

Dar violența noastră este fireasca urmare a miilor lor de execuții la spînzurătoare...

APARICIO :

Ajunge cu revoluțiile de ghetou !

Ce faceți voi acum e o dublă crimă !

Pe de o parte, amînați adevărata revoluție, întrucît

posesorii puterii își perfecționează represaliile, umblînd după voi să vă strîngă de gît...

COMPĂNERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

La dracu', ideologia voastră ortodoxă !

Ați uitat că sîntem împușcați la zid,

fără să pășim măcar o clipă

într-un tribunal, într-o boxă !

Noi dorim eliberarea asupriților

și nu cumînțenia dintr-un partid !

APARICIO :

Nu cumînțenie, ci previziune, compăneros !

N-aș vrea să se îndepline ce vă zic,

dar pentru mister Lolita

e ușor să bage popoarele Americii latine în aceeași oală !

COMPĂNERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Un singur continent,

o singură revoluție !

APARICIO :

Așa spune și el.

Pentru un continent de rebeli —

— așa vă socotește —  
e suficientă o singură școală  
de antrenament pentru gorilele ucigașe.  
Așa spune și așa va face.  
**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE:**  
Nu ne încuscrim cu practicile voastre  
împăciunitoriste și lașe.

**APARICIO :**  
Chiar nu vă dați seama  
că, sub firma de revoluționari,  
faceți jocul reacțiunii ?

**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE:**  
Teoria a ajuns pentru neputincioși un tic.  
Practic, practic, ce faci practic  
dumneata, cind...

Privește la această târlăcuță cazonă,  
(arată spre Santiago)  
cum se apropie ea de politică,  
și spune-mi dacă în această zonă  
tactica și teoria dumitale mai este veridică!  
(Către demonstrații.)

Toată lumea în genunchi !  
Și întîmpinați-l cu voci aprobatoare,  
duceți miinile la ceafă !  
(Cîțiva demonstrații execută îndemnul dat.)  
Vei vedea cum înțelege ceea ce ne doare  
bestia asta, care,  
pentru crimele comise, primește leafă !  
(Aleargă, face agitație printre cei care i-au  
ascultat îndemnul, aceștia încep să cînte  
„Rugăciunea unui lucrător“.)

**APARICIO :**  
Ce dracu' îți mai trece prin cap ?

**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE:**  
În genunchi, companeros, să ne batem joc  
de cei care nu strigă : libertate sau moarte !

**SANTIAGO (către Oamenii de ordine) :**  
Opriti represaliile !  
Cale verde.  
Cale verde — demonstrației !  
Eliberați arestații !  
(Explozie de entuziasm. Aclamații.)  
A sosit vremea să croim  
alt destin patriei, nației !

**FETELE DE PORTELAN (scandează) :**  
Nație — legalitate !

**MUNCITORII (scandează) :**  
Sindicate — pîine — libertate !

**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE:**  
Ei, ortodoxule,  
așa-zisa voastră ascuțire a luptei politice  
mai întotdeauna coincide  
cu ascensiunea cîte unei junte  
care, — veți vedea ! — la urmă, ucide !

**CORALES :**  
Santiago ! ...Fiu de curvă ce ești...  
Revino la ordine !

**SANTIAGO :**  
Populație, compatrioți, nație !  
Patria are nevoie de securitate !  
(Aplauze, scandări.)

**MOMIO (aplaudind) :**  
Salutăm, ca pe o dorită salvare,  
efortul, bunăvoința creștinească  
și democratică de pacificare.  
**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE:**  
Nu vă lăsați induși în eroare.  
Unul din călăii revoluției noastre  
trece printr-o criză de umanitarism !  
(Derută și murmure printre demonstrații.  
Aclamații și scandări ale Fetele de por-  
țelan.)

**CORALES :**  
Dobitoci democrați ! Santiago ! Incetează !

**SANTIAGO :**  
Sîntem angajați într-o luptă  
în care numai o doză mărită de autoritarism  
este eficientă.

Iată de ce, respectînd principiile democratice,  
între toate partidele politice  
este necesară o trainică și veritabilă pace !

**CORALES :**  
Te acuz de subminarea autorității legale !

**SANTIAGO :**  
Inutil, señor Corales...  
Ceea ce n-ai realizat dumneata,  
adică echilibrul balanței sociale,  
eu voi realiza  
și încă foarte bine !

**VOCI DIN DEMONSTRAȚIE :**  
Pacifi-catorul !  
Pacifi-catorul !

**APARICIO :**  
Compañeros,  
o nouă juntă reacționară  
încearcă să exploateze credulitatea metisă.  
Vom demasca fără cruțare  
această așa-zisă  
teorie de pacificare civico-militară !

**DEMONSTANȚII (scandează) :**  
Libertate — pîine — syndicate !

**COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE:**  
Nu așa ! Nu așa !  
Mobilizează masele !  
Înarmează-le !  
Să împuscăm toți burghezii !  
Să le dărîmăm casele !

**SANTIAGO (către Oamenii de ordine) :**  
Compatrioți ! Cetățeni !  
Populația muncitoare va fi protejată,  
din punct de vedere politic,  
de orice influență marxistă,  
iar din punct de vedere economic,  
salariul vital va fi asigurat  
prin integrare internațională, autonomă și  
organică.  
(Urale, Carnaval politic : stringeri de mînă,  
aplauze.)

**CORALES :**  
Fiu de scroafă în călduri...  
Marș la ordin !

**SANTIAGO :**  
Iar pentru conducătorii politici și leaderi,

vom înstitui grade ierarhice,  
nu după cum pretind,  
ci după cum li se cuvine !

COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE:

Mierda ! Mierda !  
Îți arde de curtoazie,  
cur belit,  
sprijinit  
pe mica burghezie !

VOCI DIN DEMONSTRAȚIE (*scandeață*) :

Eviva Santiago !  
Eviva Santiago !  
Pacifi-catorul !  
Pacifi-catorul !

CORALES :

Îți ordon să renunți și să-ți schimbi opiniile.  
Nu e demn pentru un reprezentant al  
forțelor militare.

SANTIAGO :

Inutilă, comedia dumitale politică,  
inutilă, señor Corales —  
fost comandant și băiat bun la toate  
pentru Lolita Mundial Compania  
și afacerile sale private!  
(*Explozie de entuziasm general.*)

DEMONSTRANȚII (*scandeață*) :

Voința populară  
e lege pentru țară !

CORALES :

Scopitule !  
Am să-ți fac dosul ciur,  
să se audă cum urli  
pe o rază de două continente în jur !  
(*Demonstrații se îndreaptă către Lolita.*  
*Corales dă ordine. Oamenii de ordine aleargă*  
*și formează o barieră de protecție. Scandări,*  
*vociferări, sunete indecente.*)

LOLITA :

Nu între dumneata și asta  
credeam că voi avea de ales...  
Ca dumneata să fii pus la zid,  
lui nu-i trebuie decât o formală colaborare  
cu stînga, domnule Corales !

CORALES :

O să-l ia dracu', în cîtva timp !

UN MUNCITOR :

Să plece bestia imperialistă !  
Jos rechinul ! Jos Lolita !

DEMONSTRANȚII (*scandeață*) :

Lolita ! — Afară !  
Afară din țară !

LOLITA :

Bye, bye, mister Corales...  
Voi urmări însă îndeaproape  
opera dumitale de asanare politică !

CORALES :

Pentru binele patriei — promit  
să declar război tuturor manifestărilor de  
liberalism  
politic !

(*Lolita își atacează două aripi. Corales sa-*  
*lută. În huiduieli și scandări, Lolita își ia*  
*zborul. Explozie de entuziasm.*)

APARICIO :

Într-adevăr, voința populară e lege pentru  
țară...

(*Aclamații.*)

Dar clasa muncitoare și partidele muncito-  
rești —

atît timp cît nu sînt satisfăcute  
revendicările noastre firești —  
consideră declarația  
actualei coaliții militaro-civile  
tot un șir de bilbieli, la fel de neeficiente  
ca toate declarațiile precedente !

UN MUNCITOR :

Muncitori,  
cerem : libertate — pâine — sindicate !

FETELE DE PORTELAN (*scandeață*) :

Patrie — legalitate !

MOMIO :

Cetățeni creștini,  
ajung la urechile mele  
frazе ale marxștilor, care sînt instigație,  
denigrare și îndărătnicie de catir !

DEMONSTRANȚII (*scandeață*) :

Mumie, ascultă,  
mănîncă doar ce scapi din burtă !  
(*Fetele de porțelan huiduie demonstrații.*)

MOMIO :

Dar iată că, grație  
pacificatorului Santiago, sîntem siguri că  
vor fi retezate din rădăcină astfel de calomnii,  
cu binecuvîntatul satir  
care se numește unitate politică !  
(*Huiduieli. Voci aprobatoare în jurul lui*  
*Momio. Strigăte excitate.*)

FETELE DE PORTELAN (*scandeață*) :

Nație — legalitate !

DEMONSTRANȚII (*proteste și scandări*) :

Un popor strîns unit  
nu poate fi nămicit !

CORALES (*comandă Oamenilor de ordine*) :

Încercuiți adunătura,  
împușcați-l pe Santiago,  
lichidați lepădătura !  
(*Prezența Oamenilor de ordine, înarmați, cre-*  
*ează panică.*)

MOMIO :

Nu, señores...  
Nu e necesar amestecul forțelor armate !

SANTIAGO :

Compatrioți, calm, vă cer calm !  
Soldați !  
Ca însuși biblicul Noe...  
(*lansează porumbei de sub tribuna pe care*  
*s-a urcat*)  
aduc pacea între clasele de sus  
și popor.  
Mai e nevoie  
să chemăm armele în ajutor ?

## VOCI DIN DEMONSTRAȚIE :

Nu mai e nevoie !

Nu mai e nevoie !

*(Oamenii de ordine sînt derutați; cîțiva strigă „Ura !” și scandează „Pacifcătorul !”  
Învălmășeală, Isterie colectivă, reacții contra-dictorii.)*

## COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE

*(rar și grav) :*

Pentru escrocherie, pentru șantaj,  
pentru imoralitate politică,  
pentru abuz de putere și instinct criminal,  
pentru carierism și, pe deasupra,  
pentru vîna de a fi provocat  
șomajul a mîi de oameni anual,  
primește pedeapsa — nu numai a noastră —  
ci și a celor care ne vor urma !

*(În învălmășeală, un Compañero se apropie  
de Santiago, foc de armă, Santiago se pră-  
busește, caraghios. Rîsete, apoi țipete înspăi-  
mintătoare. Panică. Oamenii de ordine se  
aruncă asupra atentatorului. Moment de tă-  
cere.)*

Ei, compañeros,

învățați, învățați, învățați !

Ucigînd în fiecare zi cîte o brută —

iată o acțiune care nu subminează socia-  
lismul !

Ba chiar îi ajută !

## CORALES :

Așa e mai bine. Încercuți locul !

*(Oamenii de ordine se execută în tăcere.)*

## MOMIO (entuziasmat) :

Señores... señores... priviți ! Am scăpat !

Nu sînt mort !

## SEÑORA I (țipă. Se aruncă la pămînt. Spasme) :

Turbații ! Luați-i de aici !

Nu vreau să fiu împușcată în plămîni !

Oriunde altundeva,

vă implor, nu în plămîni !

## FETELE DE PORTELAN (urlă) :

Împostori criminali ! Bestii !

Jos marxismul !

## APARICIO :

Împrăștiati-vă !

Rezistați — fără să fiți masacrați !

## MOMIO :

Abominabila crimă răscolește conștiințele.

În fața unei atît de mari cruzimi,

nu poți să nu plîngi !

## CORALES :

Anchetați arestatul !

## SEÑORA I :

Nu în plămîni ! Nu în plămîni !

## MOMIO : Vom dejuca definitiv

obiectele planuri ale întregii stîngi !

## SEÑORA II :

Lăsați-o în grija mea...

A stat acum un an

în sanatoriu douăzeci de săptămîni...

## PRIMUL NEPOT :

Politică de indivizi castrați...

Hărțuiți !

Împușcați ! Spînzurați ! Masacrați !

Acționați !

Lăsați propaganda pentru alții !

*(Intestinele celui ucis scot sunete înădăite.)*

## MOMIO :

Vomit ! Scuzați-mă o clipă !

## SEÑORA II :

Proștilor, nu vă pricepeți la morți !

## PRIMUL NEPOT :

Trebuie stîrpit marxismul  
de pe fiecare metru pătrat !

## AL DOILEA NEPOT :

Să luăm cadavrul de aici !

## SEÑORA II :

N-ai auzit ?

Răposatul a spus că e bine,  
că nu trebuie ucis doar criminalul,  
că trebuie pedepsiți exemplar  
și ăia care i-au ucis generalul.  
Răposatul, de care voi nu mai aveți habar !

## APARICIO :

Nu avangarda clasei muncitoare  
este cea care organizează și susține  
astfel de acțiuni provocatoare !  
*(Huiduielile Fetelor de porțelan.)*

## MOMIO :

Închide gura, bestie comunistă !

## PRIMUL NEPOT :

Auziți ! ? Auziți ! Mai îndrăznesc

să răspundă !

Dați-mi o armă !

Împușc primul muncitor pe care-l zăresc !

## SEÑORA II :

Eroii nației zac în morminte,

iar golanii ăștia roșii

dau din gură înaintea !

## COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Ce faceți, partide de nătarăi ?

## AL DOILEA NEPOT :

Ofer statului, în mod gratuit,  
teren pentru un cîmîtir comunist !

## COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Noi am ucis doar unul.

Ești obligat să înarmezi muncitorii

și să-i lichidezi și pe ceilalți călăi !

## APARICIO :

Taci dracului odată !

Nu-i mai întărita !

S-a adevărit ce ți-am spus.

Ai să vezi acum cîți muncitori  
vor avea pe nedrept  
soarta ta.

## SEÑORA II :

Nu sînteți în stare de nimic !

## PRIMUL NEPOT :

Înalt o mîna

de la inimă spre cer...

SEÑORA II :  
Trebuie să vă scoată cineva  
și scuipatul din gură...

PRIMUL NEPOT :  
Ascultă-mă, Führer !  
Învăță-mă, Führer !

APARICIO :  
Clasa muncitoare se deține  
de actele de terorism !  
(*Atentatorul, torturat, geme sălbatic.*)

COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :  
Lășitate politică !  
Or să vă ia ca din oală pe toți !

SEÑORA I :  
A fost prins ?  
Zgîriați-l, mușcați-l, bateți-l !  
Bateți-l — bateți-l — bateți-l !

APARICIO :  
Nu crimele sînt mijlocul  
prin care vrem să ajungem la socialism !  
(*Alt geamăt sălbatic. Fețele de porțelan  
aplaudă, excitați.*)  
Sînteți demenți, cu crimele voastre stupide !  
Nu în fiecare țară  
se ajunge, prin torturile suportate de cîțiva,  
la o conștiință cu adevărat revoluționară.

SEÑORA I :  
Așa, așa să le faceți la toți !  
Vreau de la ei un șirag de fudulii !  
Stringeți-le de la morți, de la vii,  
stringeți-le...  
(*Tuse.*)

APARICIO :  
Nu mi-e frică de tortură,  
ci de eșec !  
Pentru pregătirea revoluției,  
trebuie să ne sfătuim cu Lenin !

MOMIO :  
Cel mai abject cinism !  
Revoltător ! Unul din ei moare,  
iar haitele de marxiști  
vor să-l cheme în ajutor pe Lenin !

PRIMUL GLAS DE PORȚELAN :  
Depistați bolșevicul !

AL DOILEA GLAS DE PORȚELAN :  
Acesta e ! Priviți-l și țineți-l minte !  
Să știți că orice tulburare în țară  
de la asta ne vine, de acum înainte !

CORALES :  
Executați criminalul în public !

MOMIO :  
Nu vom admite nici în ruptul capului  
amestecul acestui incitator periculos !

SEÑORA II :  
Seamănă cu bunicul meu, într-un fel,  
cînd a plecat la Paris, în '23.  
Și el era chel și avea țacălie.  
Nu, dragii mei,  
sînt sigură, nu e el.  
Nu se întoarce bătrînul fără să-mi scrie !

PRIMUL NEPOT :  
Taci, mătușică. Ești senilă !

SEÑORA II :  
Mă uit la tine, băiete,  
și mi se face și greață și milă !  
(*Atentatorul este trîtit la execuție, fiind lovit  
cu paturile armelor.*)

SEÑORA I :  
Dobitociilor !  
Nu l-ați torturat cum trebuie !  
Priviți-l, mai mișcă !  
Mai răsoiți și voi reviste pornografice,  
mai învățați și voi unde trebuie lovit  
un criminal înrăit !  
(*Îl lovește cu picioarele pe condamnat.*)  
Vreau liniște !  
Urlă, mortăciune, urlă !

SEÑORA II :  
Aveți grijă de ea !  
Să nu i se facă rău !

AL DOILEA NEPOT :  
Mă ofer, ca patriot ce sînt,  
să-l împuşc cu mîna mea.  
...Mișcă !

CORALES :  
Depistați complicitii ! Arestați orice suspect !  
(*Oamenii de ordine imbrîncesc populația sce-  
nei. Incepe o percheziție individuală rapidă.*)

SEÑORA II :  
Cum îndrăznești să te atingi de mine ?  
Spală-te pe dinți,  
dacă vrei să-mi rinjești !

PRIMUL OM DE ORDINE :  
Señora, ordinul e ordin !

SEÑORA II :  
Asasin de părinți !  
Asasin ! Asta ești !

PRIMUL NEPOT (*percheziționînd*) :  
Mătușă, lasă gura !  
Politica democratică ne-a vîrît în rahat.  
De azi încolo guvernează ura !  
(*Oamenii de ordine tirăsc și bat doi dintre  
demonstrații.*)

SEÑORA I (*către Momio*) :  
Tu ce taci ? Nu ești bărbat ?  
Alungă-i de aici !

APARICIO :  
Compañeros !  
Salvați-vă viețile !  
Grave greșeli politice au fost făptuite  
în numele proletariatului și al partidelor  
sale !

SEÑORA I :  
Să nu îndrăznească să pună mîna,  
ăștia plîni de rîie,  
care nu văd femeia cu săptămîna !  
Să nu îndrăznească !

AL DOILEA NEPOT :  
Nu-ți cere nimeni să desfaci picioarele !  
S-a zis cu politica făcută în pat !



MOMIO :  
Señor mareșal,  
după o asemenea experiență tristă,  
aveți mână liberă :  
ucideți mișcarea comunistă !  
(Cei doi demonștrânți sînt tîrîți pînă în fața  
Nepoților.)

AL DOILEA NEPOT :  
Trebuie o mînă forte.  
Vom strînge chinga pe mîrtoaga comunistă  
mai mult decît va putea s-o suporte.  
PRIMUL NEPOT (izbindu-l sălbatic pe unul  
dintre demonștrânți) :  
Vreau să văd cum vă scuipați bojocii în  
batistă !

CORALES :  
Cui i-a folosit democrația voastră constitu-  
țională ?

SEÑORA II :  
Isuse... binecuvîntează-mă...

CORALES :  
Señora !...  
Stîrvari politice... răsuflați din matele  
Europei...

PRIMUL NEPOT :  
Știi cine e ăsta ?  
(Arată fotografia lui Lenin.)

ARESTATUL :  
Nu, señor...

PRIMUL NEPOT :  
Nu-l cunoști !

ARESTATUL :  
Nu, señor.

CORALES :  
Tărtăcuțe scopite !

MOMIO. (plingînd) :  
E o aberație, señor,  
democrația, pentru noi.

PRIMUL NEPOT :  
Nu-l cunoști, deci, nu-l cunoști  
pe cel mai mare bandit !  
(Îl lovește pe arestat.)

MOMIO :  
Greșeala e a istoriei, care a inventat  
ideea de stat democrat.

ARESTATUL :  
Îl cunosc, señor, nu mai lovești !  
(E lovit.)

MOMIO :  
Depling, ay, depling istoria, care nu ne-a  
chemat...

ARESTATUL :  
Îl cunosc, dar nu l-am văzut,  
vă jur, señor !  
(Lovitură.)  
E Guevara, señor !  
(Lovitură.)  
E Fidel, señor !  
E Allende, señor,

nu mai lovești !  
E oricare din ăștia doriți !  
CORALES :  
Căcăcioși neisprăviți...  
civili, dobitoци și, pe deasupra, și democrați.  
PRIMUL GLAS DE PORȚELAN :  
Si, señor.

CORALES :  
Taci din gură, cur de cal !  
PRIMUL GLAS DE PORȚELAN :  
Si, señor mareșal !

CORALES :  
Închideți lagărul definitiv.  
Mă răfuiesc eu și cu voi !  
Depistați focarele de instigatori  
și agenți produși  
de cortina de fum a propagandei comuniste.  
Nimic din behăniala Europei  
n-o să ne împiedice.

MOMIO :  
Señor mareșal, vă rog, fără eroi !  
Nu uciideți pe conducătorii lor.  
Să nu umplem inutil  
Panteonul, de eroi ai comuniștilor...

CORALES :  
Marș la groapă cu eroul ăsta răsuflat !  
(Cortegiu funerar. E scos trupul lui Santiago.)

APARICIO :  
Mierda...  
Compañeros, va fi dezlăntuită  
cea mai grețoasă teroare !

COMPAÑERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :  
Înarmează cum poți și cît poți  
clasa muncitoare !

APARICIO :  
Ați confundat revoluția  
cu jocul de-a v-ați ascunselea.  
Nu trebuia ucisă acum  
paiata de Santiago.  
Ce-ați vrut și ce-a ieșit...

COMPAÑERO CU ARMA :  
Nu primim acuzațiile voastre !

COMPAÑERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :  
Pentru voi, întotdeauna,  
condițiile istorice  
rămîn necoapte,  
atunci cînd trebuie  
să trecem la fapte !

APARICIO :  
De azi încolo, a supraviețui  
devine, pentru fiecare,  
o sarcină politică de fiecare zi !

COMPAÑERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :  
No, compañeros, no !  
„Patria o muerte !“ —  
asta e lozinka acum,  
cînd n-avem încotro !

APARICIO :  
Vrei cadavre la fiecare pas ?  
Vrei să arunc muncitorii sub șenile ?

Nu vă mai simțiți revoluționari  
doar cu arma în mână  
și cartușele în buzunare !

### COMPANERO CU ARMA :

Puneți mîna pe arme !

Noi, cițiva, nu putem ține loc  
și de proletariat conștient, și de partid,  
și de luptători cu armele de foc !

### APARICIO :

Pentru că sînteți doar cițiva, iar  
împotrivirea inevitabilă  
a burgheziei speriate  
poate fi reprimată  
numai de proletariatul capabil să dărijeze  
toate masele exploatare.

### COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Cu alte cuvinte...

### APARICIO :

Cu alte cuvinte,  
o revoluție înseamnă unitate politică.  
Ceea ce vom izbui noi de acum înainte !  
Compañeros, nu înseamnă lașitate  
cînd ne retragem din fața tancurilor.  
Dacă ne lăsăm omorîți  
am realizat mai mult de jumătate  
din ambițiile călăilor !  
Revoluția o facem pentru clasa proletară,  
pe care voi ați transformat-o  
în victimă ieftină.  
Moartea nu-i o afacere  
în care cererea reglează oferta,  
într-o istorie devenită  
piață de desfacere !

### COMPANERO CU ARMA :

Nu uita, domnule leninist,  
cum îți place să zici,  
nu uita că noi facem revoluție  
și nu dorim să aplicăm teorii aici !  
Amestecul dumitale  
cu micii-burhezi  
este...

### APARICIO :

Unitate politică — iată soluția !  
Originală, autohtonă și eficientă !  
Asta afirm eu — leninist așa-zis învechit,  
după cum aud că m-ai poreclit —  
în timp ce voi credeți încă  
drept unică — numai calea armată  
în stare să lichideze prăpastia adîncă  
dintre atîtea partide politice !  
Compañeros !  
În numele revoluției și al cauzei noastre,  
nu vă lăsați masacrați !

### COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

La dracu', așa-zisa pace socială  
între partidele politice !  
Ce înseamnă aia pace socială ?  
Înseamnă să vîri socialism și burghezie în  
aceeași oală !

Fierbeți amestecătura la focul iute al acțiunilor —  
al acțiunilor cu adevărat revoluționare —

și să vedem cine are să reziste  
la duhoarea politicii reformiste !

### APARICIO :

Compañeros, împrăstiați-vă,  
traveștiți în nepăsători,  
în gură-cască sosiți aici abia ieri,  
scufundați-vă în cloaca burgheziei,  
puneți-vă măști de mici afaceriști falimentari,  
de proxeneți și cerșetori,  
de preoți sau muncitori zilieri...  
(Compañeros execută indemnul.)

### COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

În nici o țară europeană  
revoluția nu a învins fără victime  
sau respectînd regulile din carte...

### APARICIO :

Așa e ! Dar în Europa —  
ca și-n atîtea țări din acest continent —  
armata nu a fost, ca aici și acum, o unealtă  
fără conștiință de clasă  
în mîna unui mareșal dement !

### COMPANERO CU ARMA :

Cînd armata  
este o unealtă burgheză,  
ucide burhezul și smulge-i unealta,  
și gata !

### COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Ei, Aparicio, cum stăm atunci ?  
Drumul gloanțelor, pentru socialism  
este sau nu  
singura cale, unica soluție ?

### APARICIO :

Adîneauri, vorbind despre Cuba și  
Europa, susțineați teza opusă,  
că revoluția, în fiecare țară,  
trebuie altcumva pornită și condusă !  
Și acesta-i adevărul practic.  
Fiecare țară își află propria soluție  
pentru a-și găsi calea  
care să ducă la victorie  
prin revoluție !  
Compañeros, grăbiți-vă,  
încercați pe orice cale  
să vă salvați ; muncitori,  
din atîtea încercări,  
trebuie să reușiți de cît mai multe ori !

### COMPANERO CU ARMA :

Toți dracii, ducă-se la dracu' !  
Din clasă revoluționară  
cu rol conducător,  
ce-am ajuns ? O turmă  
de hăituiți !

### APARICIO :

Trebuie pregătute  
acele tactici și strategii  
pentru lupta pe mai departe  
a celor rămași printre vii !

### COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Poate, cițiva or să scape !  
Ei și ?

Cu asta ce-am făcut ?  
O luăm de la început  
cu murmurarea lozincilor.

APARICIO :

Ei da ! Da !

Asta e sarcina imediată !

Să se refacă toate celulele de propagandă,  
să se reia lupta

din etapa cind șoapta  
despre revoluție și socialism  
unește gîndul cu fapta !

COMPANERO CU ARMA :

Țineți-vă firea, muchachos,

nu vă lăsați aștia în viață !

Drumul revoluției o să-l călcați  
între latrina puturoasă  
și locul unde veți fi torturați !

APARICIO :

Nu, amigos, revoluția

nu trebuie, nu poate să moară !

COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

În schimb, o să muriți voi —

nu vă fie teamă, e foarte ușor.

Gîndiți-vă că nu sînt

chinurile voastre, ci ale lor ;

că vă este dat să aflați

ce-i așteaptă, odată cu ziua de mîine,  
pe acești scelerati !

Numai torturații

pot spune că au învățat

să nu-și ierte — în numele revoluției —

nici părinții, nici frații !

APARICIO :

Grăbiți-vă !

Nu puteți accepta să muriți

prostește, ca orăstăniile din cotețe !

Admiteți că revoluția are

mai multe căi și mai multe fețe !

Compañeros, în împrejurările date

cerința istorică a victoriei noastre

se pronunță într-un singur cuvînt :

Unitate !

Unitate strategică și tactică între

toate grupările politice.

Să renunțăm la fărîmîtare...

Să înțelegem odată această necesitate...

Trebuie...

Realizării ideilor comuniste trebuie

să i se dedice

toate energiile.

Iată apelul nostru, al comunistilor...

Sprîjiți-l !

(Toți ridică mîna.)

Și, acum,

dispersarea !

(Oamenii de ordine încercuiesc locul.)

COMPANERO CU ARMA :

Întîi pregătim o ambuscadă.

Să cadă cui i-e dat să cadă !

APARICIO :

Renunțați !

Tot nu vă puteți debarasa

de obiceiul de a vă pregăti fuga

înainte de a da ?

Voi puteți scăpa, ei, nu...

Înțelegeți ? Poporul nu e o persoană

căreia să-i poți scoate pașaport,

chiar în condițiile cînd poliția

emite o circulară :

„contra recompensă — prindeți-l viu sau  
mort !”

Olasă proletară

e oricînd gata de jertfă muncitorească.

Dar pentru ce anume să-i cer să moară ?

Trebuie să-i salvăm !

Abateți atenția, voi pe o parte,

eu, pe de altă parte !

COMPANERO CU MINECA STINGĂ ROȘIE :

Ia arma, pregătește restul...

Știi ce ai de făcut...

(Oamenii de ordine s-au apropiat.)

Iar pe ăștia, să-i ia dracu' pe toți !

Dacă trebuie să mori — trebuie,

dar înainte de asta

să te vedem ce poți !

(Se așază pe o targă, se acoperă cu un  
cearșaf. Doi Compañeros duc targa spre  
ieșire.)

CORALES :

Nimeni nu mișcă !

Mîinile la ceață ! Ieșiți cîte unul !

COMPANERO CU ARMA :

Si, señor ! Eu sînt Velasco, señor !

CORALES :

Lăsați targa jos ! Mîinile la ceață !

COMPANERO CU ARMA :

Señor ofițer superior,

vă rog... tatăl meu, tatăl meu e rănit !

Nu-l mișcați, señor,

vă implor,

a fost lovit.

Nu știu cine l-a lovit, un descreierat l-a lovit

în cap cu un pat de armă sau un topor !

Îl duc la doctor așa cum l-am găsit.

PRIMUL OM DE ORDINE :

Señor mareșal, raportez :

victima are capul zdrobit.

COMPANERO CU ARMA :

Îngăduiți-mi, señor,

mi-e teamă că a murit !

CORALES :

Dă-i drumul ! Șterge-o !

(Compañero cu arma și alți doi ies cu targa  
pe care se află Compañero cu mineca stîngă  
roșie.)

Aparicio, ieși afară !

Predă-te. Te trimit în Europa gata împachetat.

APARICIO :

Mierda ! Nu plec !

Dobitoc, asta ești — un dos de catîr !

CORALES :

Predă-te, căcăciosule !

Te trimit unde vrei

și poți să mai ieși cu tine încă vreo trei !

APARICIO :  
Nu plec.

CORALES :

Înhățați-i pe toți !

*(Oamenii de ordine se reped, lovesc, trînesc la pămînt pe ceilalți Compañeros, îi tirăsc legați. Femeile țipă, plîng, rid, își smulg părul. Împușcături. Cadavre de oameni schingiuiți sînt aduse în scenă și spînzurate de mîini.)*

Aparicio, ieși afară ! Ieși afară !

APARICIO :

Nu.

*(Rafală de armă. Aparicio incremenește în picioare. Oamenii de ordine izbucnesc în urale demente. Femeile urlă, țipă, plîng, rid isteric și convulsiv, se zbat, rup cordonul de Oameni de ordine și ajung la cadavre. Blesteme, rugăciuni, hohote ; sînt aprinse lumînări. Sunet scurt de sirenă. Fețele de porțelan se îmbulzesc, ușurate, și ies la plimbare pe alea formată din cadavrele înșirate prin scenă.)*

CORALES :

Controlați rîndurile !

Împușcați orice suspect !

Vreau victoria deplin meritată !

Executarea !

*(Oamenii de ordine se îndreaptă către public și încep să numere spectatorii.)*

Vreau o populație complet curățită de  
demenți,

de creduli fanatizați

prin cărțuții comuniste care costă doi cenți !

Și mai ales de vicigașii aflați

în solda comunismului internațional !

Vreau curățită lumea de obscurii profeți

ai prosperității capitaliste fără capital,

de comuniști, de stîngiști,

de socialiști, de revoluționari !

PRIMUL NEPOT :

Comunismul este o aberație,

iar dictatura

proletară nu e tolerată de latino-americani,

căci ar semăna atît de adînc ura,

încît pîntecele mamelor noastre

ar naște frați-dușmani !

*(Foc de armă. Un Om de ordine alunecă încet și moale la pămînt. Panică în populația scenei.)*

CORALES :

Stare de război !

*(Ceilalți Oameni de ordine își încarcă armele, despresoară arestații, dintre care unii fug.*

*Aparicio pornește încet către grupul de Compañeros arestați, regrupîndu-i în jurul său.*

*Al doilea Nepot aleargă, panicat, către mareșalul Corales, arătîndu-l cu mîna pe Aparicio.)*

AL DOILEA NEPOT :

Iată dovada

că n-ai să reușești nimic,  
că n-ai împotriva marxiștilor nici o soluție.  
Tu îi împuști, îi zdrobești, îi îngropi,  
iar ei înviază din morți  
cum se pronunță cuvîntul revoluție.

CORALES :

Evacuați martorii.

AL DOILEA NEPOT :

Instaurează definitiv teroarea !

Instaurează teroarea !

Nu mai teroarea,

numai ea ne mai este salvarea !

CORALES :

Evacuați spectatorii, invitații !

*(Oamenii de ordine deschid gradenele, ridică spectatorii și îi mină spre ieșirea din sală, încolonîndu-i în șir indian.)*

Cercetați fiecare mutră,

fiecare bagaj,

*(Oamenii de ordine execută ordinul de percheziționare a publicului.)*

rețineți imediat

orice individ agitat sau revoltat.

Cercetați orice aparat de fotografie

sau filmat

și distrugeți imaginile luate

cu rea-intenție și care falsifică

adevărata noastră realitate !

Confiscați documentele defăimătoare

și arestați indivizii care le posedă.

E o dovadă că ăștia nu ne respectă !

Împușcați orice individ care se opune.

Rețineți orice persoană cu mutră suspectă !

*(Un interpret, strecurat în public, este îmbrîncit, molestat, arestat. Femeile sînt reținute, percheziționate. Li se confiscă totul ;*

*apoi sînt îmbrîncite în șirul spectatorilor.)*

Eu, ieri, acolo — aiurea

acum, aici

și azi-mîine, oriunde

stîrlesc comunistii

indiferent cine sînt și unde s-or ascunde !

Cercetați fiecare mutră...

*(Pe fundalul replicii, Oamenii de ordine execută ordinele lui Corales.)*

*(În dreptul spectatorilor.)*

PRIMUL OM DE ORDINE (strigă) :

Spectator !

AL DOILEA OM DE ORDINE (strigă) :

Afară !

*(În dreptul interpreților.)*

AL TREILEA OM DE ORDINE (strigă) :

Participant suspectat !

AL PATRULEA OM DE ORDINE (strigă) :

Arestat !

*(Din pereți, din tavan, din podele, din toate părțile, izbucnește „VENCEREMOS“.)*

S F Î R Ș I T